

ועדת ת"רות

י"ד אלול, תשפ"ה
7 ספטמבר, 2025
סימוכין: 2025-0103-726

דוח משיבה מספר 4 של הוועדה לתיירות
שהתקיימה ביום רביעי, ג' באלול תשפ"ה (27.08.2025)

השתתפו:	גבי יעל ביטון דה לנגה	חברת הנהלה, יו"ר הוועדה
	מר ישראל קלרמן	סגן ראש העיר
	מר אריאל גולן	חבר הנהלה (מ"מ שמואל מרציאנו)
	מר יוחנן ויצמן	חבר הנהלה
	מר יהודה פרוידגר	חבר הנהלה
לא השתתפו:	מר חיים כהן	סגן ראש העיר
	מר אריה קינג	סגן ראש העיר
	מר אלחנן גרוסבוים	משנה לראש העיר
	מר צביקה אסולין	חבר הנהלה
	גבי מרים סלע	חברת הנהלה
	מר משה גורא	חבר הנהלה
	מר חיים אפשטין	חבר הנהלה
נכחו:	מר יוסף חביליו	סגן ראש העיר
	גבי חגית משה	סגנית ראש העיר
	גבי לורה ורטון	חברת הנהלה
	עו"ד דן בן טל	ראש צוות בכיר לייעוץ לאגפים
	מר ענר עוזרי	סמנכ"ל ביצוע, הרל"י
	מר סטיבן רובין	ראש תחום תיירות, הרל"י
	מר אייל ראובן	פורום רימון, יו"ר צוות תשתיות תיירות
	מר איציק כהן	יו"ר איגוד סוכני תיירות פנים
	מר אבינועם נחמד	בעלי חברת תיירות נכנסת "IET"
	גבי מיטל טודנוב	מנהלת שיווק מוזיאון ארצות המקרא
	גבי פנינה עין מור	בעלים של 'אגדת עין כרם בע"מ'
	מר גבריאל בורוכוב	מפעיל "The Red Bus"
	מר עמית מגל	מנכ"ל ובעלים מתחם נוקטורנו
	מר יוני שפירא	יו"ר פורש "מורשת דרך"
	גבי מיטל פיין	מנהלת הזמנות מוזיאון ידידי ישראל
	גבי גולר בר	מנהלת תיירות פמ"י
	גבי שרה דוידוביץ	עיתונאית

ועדת ת"רות

لجنة السياحة | Tourism Committee

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדת תיירות

גב' אבישג זוהר	עיתונאית, ידיעות י-ם ומיינט
גב' אורלי ספניול	שיווק ופיתוח עסקים בתיירות
גב' מלכה אליהו קוסוביץ	מורה דרך
מר צחי סמיה	מורה דרך
גב' טלי המר	עוזרת ליו"ר הוועדה

מזכיר הוועדה: ישראל בלנקו

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. פתיחה - גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה

גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה, פתחה את הישיבה וברכה את הנוכחים.

בפתיחת הישיבה הציגה גב' יעל ביטון דה לנגה את חזונה להקמת מינהלת בתחום התיירות הספורט שתאגם רעיונות, מאמצים ותקציבים לצד חיזוק שיתופי הפעולה עם הממשלה.

בנוסף, הזמינה את הנוכחים להשתתף בפורום רימון שעתיד להתקיים ב-29.09 במגדל דוד.

2. סקירה על מצב התיירות בירושלים - מר סטיבן רובין, ראש תחום תיירות, הרל"י

מר רובין, סקר בפני הנוכחים אודות תפוסת בתי המלון בעיר ירושלים בחודשי הקיץ ובתקופת חגי תשרי. על פי המדדים שהוגדרו במשרד ירושלים, נרשמו בעיר כ-446 אלף לינות תיירים מחו"ל וכ-721 אלף לינות ישראלים, עם שיעור תפוסה ממוצע של כ-34%. בהשוואה לתקופה המקבילה אשתקד חלה ירידה מתפוסה של 40%, בעיקר בשל העובדה שחלק גדול מהלינות בשנה שעברה היו של מפונים במלונות. יחד עם זאת, ניכרת עלייה של למעלה מ-100 אלף לינות תיירים מחו"ל, נתון המשקף מגמת התחזקות של התיירות הנכנסת לעיר.

בנוסף, מר רובין הציג פעילות שיווקית ענפה המתוכננת עד סוף שנת 2025, הכוללת קמפיין רחב לעידוד תיירות פנים, אשר יושק בעתיד לקראת תקופת החגים. מר רובין ציין כי הרל"י ממשיכה במאמצים לקידום תחום המלונאות והתיירות בירושלים, כחלק מחיזוק ומיצוב העיר כיעד תיירותי מרכזי בארץ.

מצ"ב מצגת.

ועדת תיירות

لجنة السياحة | Tourism Committee

כוכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדת תיירות

3. סקירת תוכנית הפיתוח בעין כרם - מר עוזרי, סמנכ"ל ביצוע, הרל"י

מר עוזרי סקר בפני הנוכחים את תוכנית הפיתוח בעין כרם. ציין כי התוכנית נמצאת בעיצומה, ומטרתה היא שיקום ושדרוג המרחב הציבורי תוך שילוב בין שימור הצביון הייחודי של השכונה לבין התאמתה לצרכים עתידיים.

עוד הוסיף כי בתהליך הביצוע הרחוב עבר שדרוג תשתיות ישנות, ועוסק בפתרון בעיות במרחב כגון: ניקוז ותנועה, וחיבור המרחב לאזורים עירוניים ותיירותיים נוספים. לצד זאת, התוכנית פועלת על בסיס שיתוף הציבור והתושבים המקומיים, במטרה לייצר פתרונות מותאמים לצרכי התושבים והמבקרים.

מצ"ב מצגת.

4. סיכום - גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה

גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה הודתה לנוכחים ולדוברים על תרומתם לדיון הפורה.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

יעל ביטון דה לנגה
חברת הנהלה
יו"ר הוועדה

ועדת תיירות

لجنة السياحة | Tourism Committee

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

פעילות תיירות 2025

לינות ותפוסות במלונות ירושלים ינואר-יוני 2025

סה"כ לינות תיירים - 446,000

סה"כ לינות ישראלים - 721,000

תפוסת העיר: כ-34%

קמפיין קיץ 2025

הרשות לפיתוח ירושלים יצאה בקמפיין הטבות בקיץ 2025, במטרה לעודד לינה באמצע השבוע בבתי מלון בירושלים ולתמוך במוסדות תרבות, יזמי תיירות וספקי תיירות שונים, אשר נפגעו כתוצאה מהפגיעה בענף התיירות בעקבות מלחמת "חרבות ברזל".

במסגרת הקמפיין, קיימה הרשות שיתוף פעולה עם בתי מלון בעיר אשר העניקו הטבה למזמינים חופשה בירושלים למינימום 2 לילות, 20% הנחה ללילה.

במקביל לכך, העניקה הרשות הטבה למזמינים לינה בירושלים והעומדים בתנאי הקמפיין, באמצעות ארנק דיגיטלי בסך 100 ₪ למשתתף, הניתן למימוש באתרים ובבתי עסק מתחום התיירות והתרבות בירושלים.

נתוני קמפיין קיץ (לא סופי)

בתי מלון משתתפים בקמפיין - 43

אטרקציות משתתפות בקמפיין - 35

מספר לינות - כ-16,000 לינות

מספר ארנקים דיגיטליים - כ-1650

שווי ארנקים - כ-700,000 ש"ח

אוטואוכל 2025

נתונים אוטואוכל

מספר מסעדות משתתפות - 35

מספר מבקרים - כ- 180,000

במהלך חודש יולי התקיים במשך 4 שבועות פסטיבל אוטואוכל זאת השנה ה-8 של הפסטיבל. בעקבות ההצלחה הכבירה של הפסטיבל בשנת 2024, עם מעבר הפסטיבל לטיילת ארמון הנציב, בשנת 2025, שטח הפסטיבל הוגדל משמעותית, עם כמות רכבי אוכל גדולה יותר. כמו כן, הוגדלו מספר הפעילויות וההפעלות לילדים.

הכשרות תיירנים

במסגרת המאמצים לקידום התיירות בירושלים, וכחלק מחיזוקה ומיצובה של העיר כיעד תיירותי מקומי ובינלאומי ולאור הצורך בפיתוח וחיזוק כלכלת התיירות בעיר, הרשות מקיימת סדרת הכשרות המיועדות לספקי שירותי תיירות בעיר: מנהלי שיווק בבתי מלון, מורי דרך, בעלי אטרקציות, ספקי תוכן וחוויה ועוד. תוכנית ההכשרות כוללת 5 מפגשי תוכן ולמידה פרונטליים בנושאים שונים וכן 3 סיורי חשיפה משלימים ומותאמים לתוכן הנלמד.

מטרת ההכשרות:

• חיזוק כלכלת התיירות בעיר

• מתן כלים פרקטיים לחיזוק מערך השיווק והמכירות של התיירנים דרך שיתופי פעולה

• יצירת פורום פעיל ופרקטי

• חיזוק הקשר בין הרל"י לתיירנים

נתוני הכשרות תיירנים

עד כה התקיימו 3 מפגשים פרונטליים עם כ 25 משתתפים בכל מפגש, ובנוסף שני ימי חשיפה שבהם השתתפו כ-45 סוכנים ומפיקים בכל יום, ו-45 תיירנים ירושלמים שלקחו חלק בירידי הספקים כחלק מימי החשיפה.

כנסים

יום חשיפה למארגני כנסים

• יום חשיפה - 28.10

מענק כנסים

מתחילת השנה ניתנו מענקים ל-8 כנסים
מקומיים, ו-2 כנסים בינ"ל.

כנסים מקומיים המתקיימים בתקופה הקרובה:

- כנס גסטרו יתקיים ב 9-11.9 בבניי האומה
- כנס מדעי החקלאות יתקיים ב 15-17.9 במלון רמדה
- כנס ותערוכת ביטחון DEFENSE יתקיים 21-22.10 בבנייני האומה
- כנס איגוד הפסיכיאטרי 12-14.11 יתקיים במלון וולדורף

מתחילים להרגיש עלייה בכמות הכנסים הנוצריים הבינ"ל.

בתחילת אוקטובר יתקיים אירוע מוזיקה גדול במגדל דוד עם הרבה משפיענים בינ"ל
מהקהילה האוונגלית.

התאחדות
המלונות ירושלים
JERUSALEM HOTEL
ASSOCIATION

בול כמו חו"ל

קמפיין לעידוד תיירות פנים, שיחל לקראת החגים ויימשך לכל אורך השנה במגוון מדיות.

פשוט צריך רק לסגור חופשה בירושלים

פשוט צריך רק לסגור חופשה בירושלים

בברכת שנה מלאה תיירים

משרד ירושלים
ותיירות ישראל

הרשות לפיתוח ירושלים

התאחדות
המלונות ירושלים
JERUSALEM HOTEL
ASSOCIATION

שווה לחיות
בירושלים

תוכנית חורף 25" - אביב 26"

תיירות ירושלים - אירועים

בתים מבפנים אוקטובר-נובמבר 2025

בתים מבפנים הינו אירוע ארכיטקטורה בינלאומי המתקיים בעיר ירושלים אחת לשנה. במשך שני סופי שבוע ארוכים נפתחים עשרות מבנים לביקורים, סיורים ודיונים: בתים פרטיים, מבני ציבור וממשל, בתי תפילה וגינות. הפסטיבל יכלול: סיורים ופעילויות בכל רחבי העיר מבני הייטק ואקדמיה לצד מבנים ישנים וחצרות קסומות, וכן יושם דגש גם על פרוייקטים עתידיים כדוגמת קירוי דרך בגין ועוד...

קמפיין חורף - 2025/6

בעקבות הצלחת קמפיין חורף 2024/5, גם השנה נרצה לקיים קמפיין חורף ייעודי לקבוצות.

קמפיין לעידוד לינה בירושלים לחודשים נובמבר 2025-מרץ 2026 תוצע הטבה של 100 ₪ לאדם **בקבוצות** הלנות בירושלים ומבקרות באטרקציות בעיר.

במהלך הקמפיין יתקיימו ימי חשיפה לסוכנים, מפיקים ולקוחות ישירים ומנהלות רווחה לעידוד הבאת קבוצות לעיר. הימים יכללו ירידי ספקים להיכרות עם תיירני ירושלים.

קמפיין חורף 2024/5 - נתונים

- סך בקשות שאושרו: 150
- מספר משתתפים: 12,300
- מספר לינות: 16,500

אירועים דצמבר 2025

חנוכה וכריסטמס

חגיגת חנוכה מתוקה בטיילת ארמון הנציב
שוק כריסטמס בשער החדש

נתוני שנים קודמות

- חגיגה מתוקה בטיילת: כ- 35,000 מבקרים
- שוק כריסטמס 2024: כ-150,000 מבקרים

אירועים פברואר 2026

אהבה ופריחה בירושלים

- הרצאות בבתי המלון בשיתוף בתי המלון
- מסלול ייחודי עם האוטובוס האדום בליווי מורה דרך, הכולל עצירה בנקודות רומנטיות בעיר: טבע, פריחה, תצפית, פינות חמד
- סיורי אהבה ברחבי העיר (בדומה לסיורי השבת) - בעין כרם, רחוב הנביאים ועוד.
- נקודות מוארות עם פסלי תאורה ויראליים לרשתות
- הנחות במגוון בתי ספא
- הטבות במגוון מסעדות ברחבי העיר: קינוח / כוס יין / קוקטייל וכדו
- תוכן ייחודי של אטרקציות ירושלמיות לחוויה זוגית במהלך הקמפיין
- מופע היילייט עם מוזיקה מותאמת

אירועי אביב

- חבילות לינה בשיתוף בתי המלון
- **חגיגת תרבות במרחב קריית המוזיאונים**
 - פתיחת המוזיאונים בשעות הערב, אזור קריית המוזיאונים ימותג ויואר כחלק מהפסטיבל, פינות מופע קטנות לדג': הרכבי ג'אז, שירה וכדו (אומנים ירושלמים), מיצגי תיאטרון רחוב, פודטראקים למכירת מזון, בירה יין ועוד.
- **שוק איכרים טיילת ארמון הנציב**
 - יתקיים שוק איכרים עם מיטב הסחורה של עסקים של מילואימניקים, ויצרנים מהצפון והדרום. במרחב יפרסו מקומות ישיבה לרווחת הקהל ודי ג'יי ילווה את האווירה במקום.
- **פעילות אקטיבית בפארק סובב ירושלים**
 - טיולי אופניים מודרכים, טיולי הליכה, סיורי ריצה, ריצת ניווט (נבדקת אופציה ליצירת תחרות ריצת ניווט מקצועית עם איגוד הניווט הארצי).
- **סיורי טבע בשיתוף החברה להגנת הטבע ורט"ג**
 - סיורים מודרכים באתרי הטבע העירוניים לדג': עמק הצבאים, תחנה לחקר הציפורים, עין חניה ועוד
- תוכן ייחודי של אטרקציות ירושלמיות במהלך הקמפיין

התאחדות
המלונות ירושלים
JERUSALEM HOTEL
ASSOCIATION

בברכת שנה מלאה תיירים

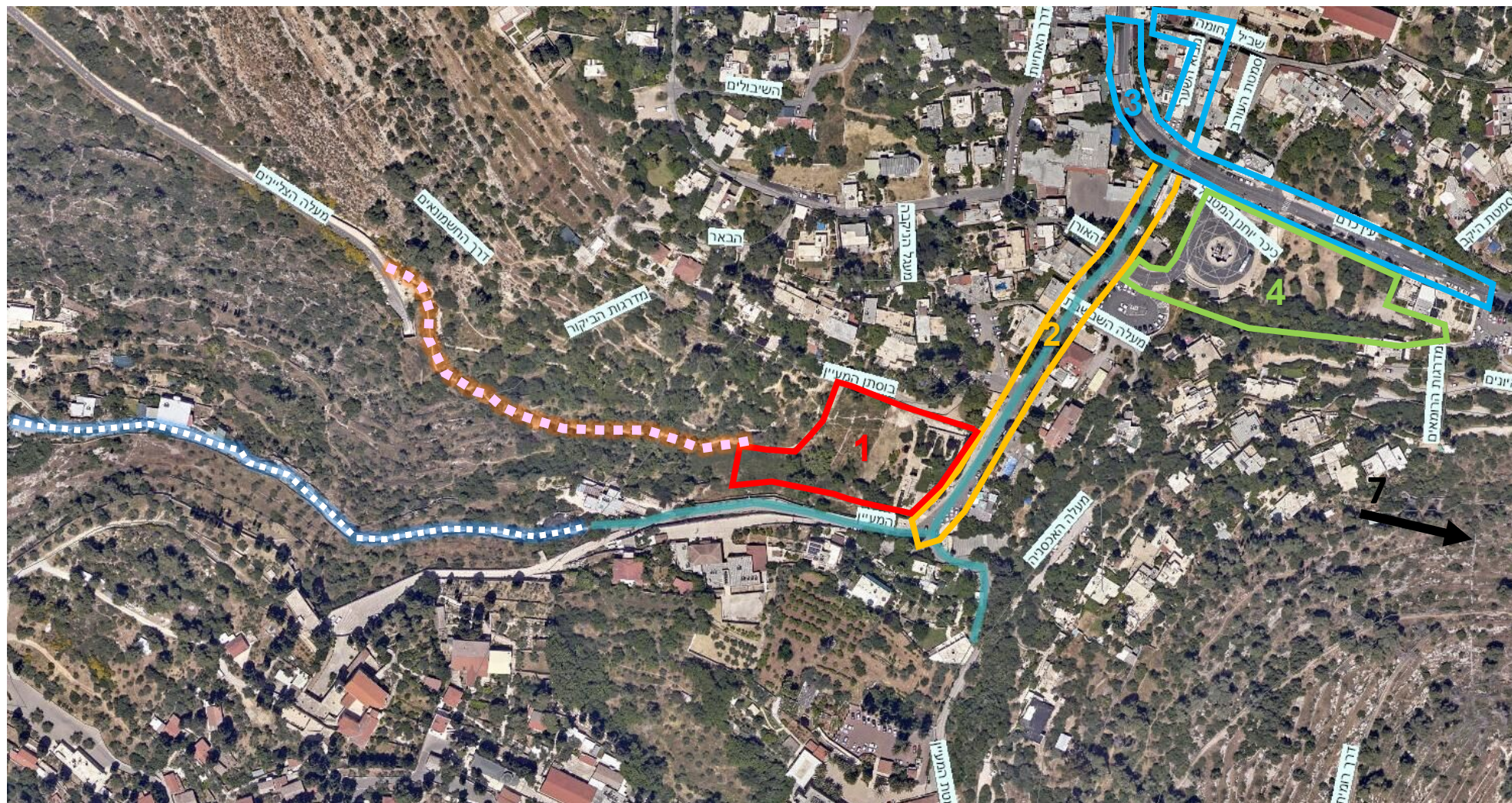
הצגת תכניות עין כרם

29.7.25

שדרוג המרחב הציבורי עין כרם

מנהל פרויקט: זמיר-גת- שורשים
אדריכלים: אולך-תול

תחומי תכולות הפרויקט

(1) פארק הבוסתן

(2) רחוב המעיין
ומבוא השער

(3) הפארק העליון
וסובת
האוטובוסים

(4) שביל אופניים

(5) דרך עין כרם

(6) שביל הדסה

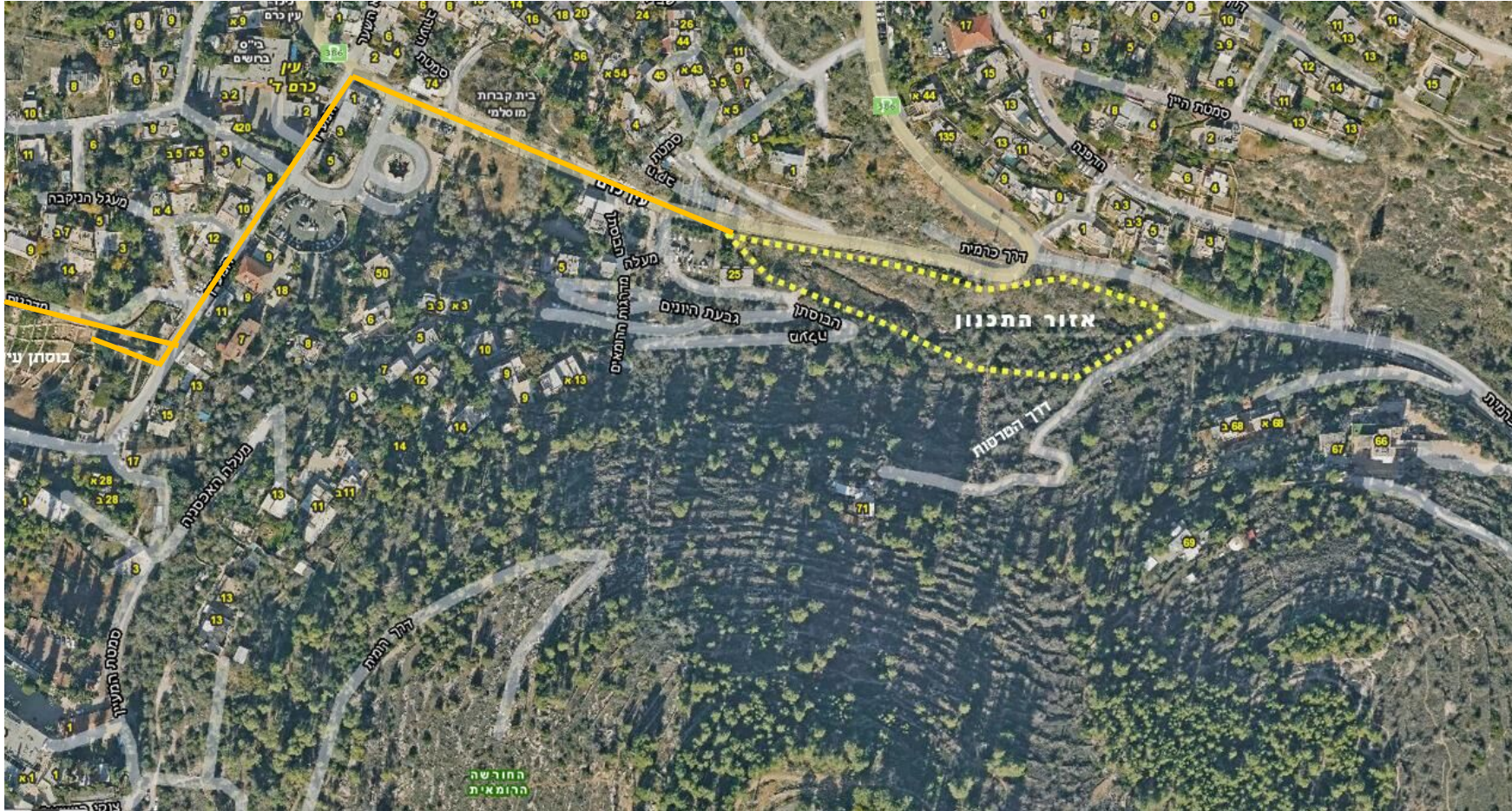
(7) פיתרון מי הנגר

שדרוג המרחב הציבורי עין כרם

תכנון פיתרון לנגר העילי – מעלה עין כרם

מטרות הפרויקט:

1. איגום של כ 3,500-5,000 מ"ק במעלה הערוץ על מנת למתן את זרימת הנגר והצפות במורד, בואכה בוסתן עין כרם
2. תכנון הפיתרון ברוח נוף התרבות הקיים במקום - קירות אבן נמוכים בדומה לקירות הטרסה ונטיעת עצי בוסתן

תחום פיתרון ניקוז אגני

שדרוג מערכת הניקוז בפרויקט מרחב ציבורי עין כרם

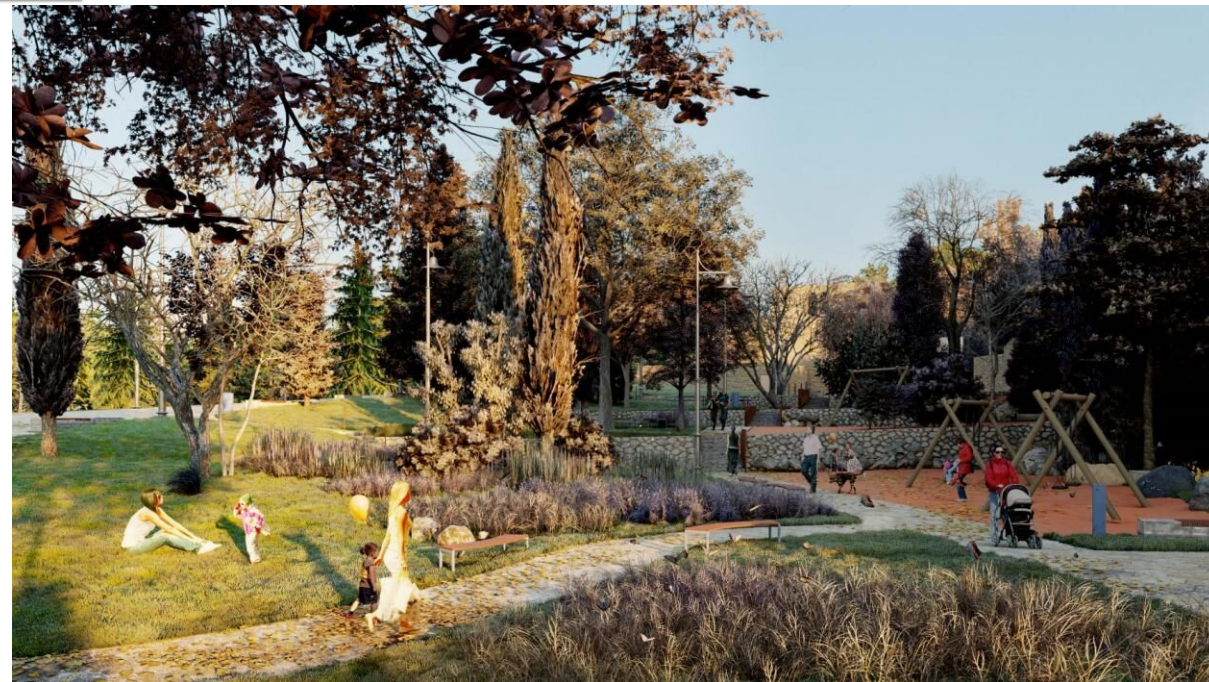
ביצוע שדרוג בוסתן המעיין

הדמיה – רחוב המעיין

ואדי הבוסתן

הפארק העליון

הוועדה לתיירות – תמליל

מספר הוועדה : 4

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ג' באלול תשפ"ה (27.8.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : ברכה כהן

שעת תחילת הוועדה : 16:05

שעות סיום הוועדה : 18:03

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יעל ביטון דה לנגה:

חשוב לי להגיד, כי הוא לא פה, הוא אחד האנשים שנרתמים גדעון מור מ - Friends of Israel ללך והוא מאוד חשוב בפורום רימון, וועדת התיירות שהוא תמיד מגיע. הוא, היינו צריכים למפונים מחולון כל מיני דברים, כמו, מה את צריכה? אמרתי אני צריכה שולחן מתקפל, אני צריכה ציוד בריכה לילדים, כי יש להם בריכה בשבת. תק תק תק תק תק, ראי זאת כסגור, הביא לאימא הזאת הכול, אימא לילדים עם צרכים מיוחדים היה מאוד. אז סליחה שאני מנצלת מעמד, אבל זה באמת בגלל שכולכם פה מבינים את החשיבות שנוקיר אנשים טובים שעושים מעבר למה שצריך בשביל העיר הזאת. בסדר? אז תודה רבה. סטיבן איפה?

סטיבן רובין:

אני כאן,

יעל ביטון דה לנגה:

סטיבן, בוא, בוא, שב בראש השולחן.

ישראל בלנקו:

יעל, את מוזמנת לפתוח את הישיבה.

יעל ביטון דה לנגה:

כן, אז תודה לישראל בלאנקו ממזכירות העיר. תודה ליועץ המשפטי שמלווה אותנו, דן.

לורה ורטון:

בן טל.

יעל ביטון דה לנגה:

דן, אני תמיד נותנת לך שם משפחה אחר. אז בוא נדייק.

יהודה פרוידיגר:

בן טל, בן טל.

יעל ביטון דה לנגה:

בן טל, בדיוק.

יהודה פרוידיגר:

את תיירותית. יש הר בן טל, תזכרי הר בן טל, דן בן טל.

יוסי חביליו:

יעלה, לא ראיתי וועדה שיש כל כך הרבה חברי מועצה שבאים.

יעל ביטון דה לנגה:

הוא הבטיח שהוא יבוא. איך נריב? איך נריב אני ואריאל? אריאל איש יקר, אריאל גולן מש"ס.

יוסי חביליו:

ויהודה גם נמצא פה.

יעל ביטון דה לנגה:

יהודה פרוידגר שלא מחמיץ אף ועדה, גם בוועדת ההנצחה, גם פה. ובאמת יאמר לזכותו שזה מאמץ, ומאוד מתעניין גם באמת מקצועי, וזה כיף. נמצא פה סטיבן, סטיבן רובין ראש תחום תיירות בעירייה ובהרל"י. אייל ראובן מנהל חברה חשובה, אולי הוותיקה ביותר בעיר לתיירות נכנסת Traveling Jerusalem הוא המנכ"ל של החברה והבעלים היום, אבל הוא גם הסגן שלי בפורום רימון וראש צוות תשתיות ותחבורה תיירות שעושים עבודה, הוא קבע שנוכל היום להגיד. לימיני סגן ראש העיר ומחזיק תיק התרבות, מר יוסי חביליו.

אריאל גולן:

יושב ראש הסיעה,

יעל ביטון דה לנגה:

כן, אנחנו לא מעלים את זה,

יהודה פרוידגר:

זה לא סיעתי, זה כל העיר פה,

יעל ביטון דה לנגה:

אני הזמנתי אותך, כי לא היה ברור אם אתה מש"ס, סתם. לורה ורטון, דוקטור לורה ורטון, ראשת, מחזיקת תיק מזרח העיר. משפחות צעירות, מעמד האישה, וחברה ברוב הוועדות של העיר.

חברתנו אבינועם הצגנו, יוני שפירא, שהיה עד לא מזמן יושב ראש איגוד מורשת דרך, והיום הוא חבר באיגוד ומורה דרך ותיק, פנינה עין מור יקירת ירושלים, חברת הוועדה כנציגת ציבור או משקיפה לפחות, וראשת, בעלים של חברת אגדת עין כרם גם חברה ותיקה מעל 40 שנה עוד מעט. וגילוי נאות אני עבדתי שנים בחברה. פנינה היא גם חברה בצוותים של התשתיות, וחברה מובילה בפורום רימון, ועוזרת לנו המון להבין סיטואציות אסטרטגיות. את גילי המדהימה שלנו, שהיא פעם ראשונה בוועדה והיא נציגת פמ"י, ואתם יודעים מה, היא עושה הכול, הכול. סטיבן ואני זה מה

שהיום אנחנו עוסקים בו. זה לחבר בין כל הגופים בעיר כמה שיותר, לחבר בין כל הגופים בעיר שעוסקים בתיירות תרבות שזה חלק, וזה פמ"י, וזה רישוי עסקים. אהלן, כמה נהניתי אצלכם לפני שבוע, אין לך מושג, היית חסר לי. וזה אנחנו עושים. אז תודה שאת פה, גילי, את עושה עבודה מדהימה. טלי שלנו חברת המזכירות. מה שמך? היא לא איתנו.

יהודה פרוידגר:

המקלידה, המקלידה.

חיה:

שמי המקלידה.

יהודה פרוידגר:

לא, יש לה שם.

יעל ביטון דה לנגה:

נוקטורנו יזם פרטי, עושה עבודה מדהימה, חבר מאוד מאוד פעיל פה ומשמיע דעות ועוזר לנו לקבל.

יהודה פרוידגר:

יעל, תשאלי אותה מה השם של המקלידה?

יעל ביטון דה לנגה:

מה השם בבקשה?

חיה:

לי?

יעל ביטון דה לנגה:

את חשובה, מה?

חיה:

אני חיה לצורך העניין, תודה לך.

יעל ביטון דה לנגה:

תודה לך, שאת פה, תודה על עבודתך. צחי סמיה, חבר הוועדה, חבר פורום רימון, מורה דרך לוביסט, עוסק בתיירות שנים רבות גם בחוץ, גם בפנים מייצג אותנו בעולם. תודה רבה. חבר הוועדה הרב ויצמן יוחנן איש יקר, אתה לא חבר הוועדה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, אין לי מושג.

דובר לא מזוהה:

חבר.

יעל ביטון דה לנגה:

חבר וועדה, אמרתי, אני כל הזמן אומרת. וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מזכירות העיר צריך להיות (לא ברור),

ישראל בלנקו:

וייצמן,

יוחנן וייצמן: אני חבר?

ישראל בלנקו:

אתה חבר, אתה יהודה,

יעל ביטון דה לנגה:

פרוידגר, ואריה קינג הוא יבוא, ואחרים. וקלרמן אולי יבוא, אבל הרבה הודיעו לי שהם לא יבואו, ואני קיבלתי את זה, כי זה תאריך (לא ברור). מר איציק כהן חבר ממייסדי הפורום, ויושב ראש איגוד תיירות פנים 400 סוכנים שעובדים איתו מורי דרך בחו"ל בארץ, ממש בתחילת דרכי מאוד ליווה אותי והכניס אותי קצת לעניינים האסטרטגיים והטקטיים בתחום ומודה לך על זה. וחיבור קצת למשרדי ממשלה, לא ש - , הם התגלו במלוא הדרם, היהפך, אבל בסדר. אורלי ספניול, חברת פורום תיירנית ותיקה, עסקה שנים ב - IMTM, שהיא ועדת התיירות. תציגי,

מיטל פיין:

מיטל פיין.

יעל ביטון דה לנגה:

מיטל,

מיטל פיין:

מוזיאון ידידי ישראל.

יעל ביטון דה לנגה:

ממוזיאון ידידי ישראל, יש לנו יותר מנציג אחד של המוזיאון. באחד האירועים הבאים יהיו אצלם, של הפורום.

יהודה פרוידיגר:

הייתי, הייתי שמה.

יעל ביטון דה לנגה:

ישראל בלאנקו החמוד.

יהודה פרוידיגר:

החופש הזה הייתי במוזיאון ידידי ישראל.

מיטל פיון:

עוד הפעם?

יהודה פרוידיגר:

עוד הפעם, לפני שלושה שבועות הייתי, מה עוד הפעם?

יעל ביטון דה לנגה:

מיטל, כי יש לך עוד שם.

אביטל:

אביטל (לא ברור).

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, אביטל (לא ברור), היא ממוזיאון ארצות המקרא. ואבישג זוהר חברתנו מסקרת את הפעילות של התיירות ושל ההנצחה מבחינת.

דובר לא מזוהה:

מאוד.

יעל ביטון דה לנגה:

היא עושה לנו, הרבה דברים, אבל עושה לנו באמת לעיר שירות טוב ב – YNET ובידיעות ירושלים, זה חשוב, חשוב לחשוף את מה שהעיר (לא ברור). תודה רבה על ההקשבה. כמה מילים, קיימנו

בחודש, זהו. אבישג, אני אפריד ביניכם. ממש ממש בספרינט כדי לא לגזול מזמנו של סטיבן שיותר חשוב שסטיבן ידבר. קודם כל אני רוצה להודות לך סטיבן פה בוועדה על כל המרץ שחזרת איתו ממאות, מאות, מאות ימי מילואים בעזה, וזהו ההזדמנות של כולנו להודות לך על כל ההקרבה הזאת, והמשפחה שבקושי יכולת לצאת לחופש,

סטיבן רובין:

הצלחנו.

יעל ביטון דה לנגה:

תודה רבה, ובאמת אנחנו עולים על הדרך, ותודה על שיתוף הפעולה ועל הרצון הטוב. קיימנו פורום רימון, החמישי והשישי כבר ב-29.9, אז תרשמו, 29.9 אנחנו במגדל דוד. גם סיור בתערוכה גם,

יוסי חביליו:

מתי זה? איזה תאריך?

יעל ביטון דה לנגה:

ב-29.9 פורום רימון, הפעם נעניתי לבקשות שלכם לעשות את זה קצת בבוקר ולא רק ככה אחר הצהריים, אז גיוונו. זה יהיה בשעת בוקר, באמת גם אילת, גם חברתנו נטע שנמצאת בחו"ל היום, אז היא לא פה. נטע תהיה ואנחנו גם. סוף סוף נשב פורום רימון לשיח חופשי וקצת לראות מה תקוע לנו ומה היינו רוצים לקדם. אז היה פורום מאוד מוצלח, הרבה מהנוכחים פה היו. וראש העיר, אני חושבת, פשוט הבין פתאום מה זה האנשים המדהימים.

דוברת לא מזוהה:

זה הפעם הראשונה שהוא היה שם?

לורה ורטון:

כן,

דוברת לא מזוהה:

שהוא היה בפורום?

יעל ביטון דה לנגה:

כי זה היה אירוע, עשינו כנס גדול בתיאטרון ירושלים.

יהודה פרוידיגר:

פעם ראשונה שהוא שמע את זה.

יעל ביטון דה לנגה:

פגשתי אגב אתמול את ניצה שאול, לכל החברה, אז זכרתי. להגיד שאנחנו בזכות סטיבן אני אגיד את זה, אולי הוא מציג את זה. אז אני רק אגיד. ובזכות הפגישה אצל ראש העיר עם עולי הרגל ועשינו את הפיילוט והיה מדהים. הפיילוט הרבה בזכותך, יהודה, שלא באת אבל חבל, באמת בזכותך דחפת אותנו ונתת לנו רוח גבית. קיימנו פיילוט, הצגנו לראש העיר, ראש העיר אישר. אנחנו מסמנים כבר את הדרך, ובנובמבר, סוף נובמבר תחילת דצמבר יהיה אירוע גדול, נביא לפחות 100 איש וראש העיר יחכה בסוף המסלול, בשער ירושלים, שער יפו, יחלק תעודות להולכי רגל גם במקטעים החלקיים, לאו דווקא מכל ה – 111 קילומטרים הם על יפו. ואתם תזכו, אני מקווה. סטיבן, זה תלוי בנו ובתקציב נוסף, אבל זה מאוד גאוה שלנו כי זה פרויקט שלקחנו אותו והוא התחיל פה בוועדה, אז תודה רבה. היעד שהצבנו לעצמנו ל - 2026 זה להדק את הקשר עם משרד התיירות. אנחנו כבר עושים דברים גדולים, ובתחילת דצמבר, סוף דצמבר בדצמבר, אני אקיים, אנחנו נקיים עם משרד התיירות יום עיון לכל מובילי התיירות בעיר, וודאי לפורום רימון, להכרת משרד התיירות לפני ולפנים. למה? כי אחד הפערים שעלה בפורום רימון וגם מהשיחות איתכם וגם אצלי לא מכירים את המשרד, לא מכירים את האתגרים, לא מכירים את הנפשות הפועלות,

לורה ורטון:

יש מנכ"ל חדש.

יעל ביטון דה לנגה:

יש מנכ"ל חדש, ובאמת הרוח שהוא זורמת ממנו טובה.

יוני שפירא:

הוא אומר שהמשרד לא מכיר.

יעל ביטון דה לנגה:

אז לכן אני אומרת בשבילי זה יעד מרכזי. לא רק היעד שהתחלנו איתו, בתוך עיריית ירושלים לחבר בין כל מי שמחולל תיירות תרבות. לשמחתי יושב לימיני מחזיק תיק התרבות והספורט שמאוד בעד, ואנחנו לאט לאט זה, אני גם אומרת שאם כש - , בעזרת השם אריאלה תיכנס יהיה לנו כוח יותר חזק ליישם את הדבר הזה. אני מציבה לעצמנו יעד שעד סוף שנת 2026 יהיה פורום מנהלת שמתכנס, מצידי פעם בחודשיים. בסדר? נתחיל בקטן. דברים גדולים מתחילים בצעד אחד קטן, אבל עד סוף 26, אני מתחייבת לכם, יהיה פורום מנהלת שמדבר אחד עם השני, שמאגם מאמצים, שמאגם רעיונות, שמאגם תקציבים, ושהוא הופך להיות כלי שרת בידי התיירנים ואנשי התרבות בעיר, זה זה. אבל אני גם צריכה את המעטפת מלמעלה. פורום רימון זה השטח, העירייה זה התווך. זה הדרג המקצועי, ומלמעלה זה המשרד הממשלתי וזה המעגל שאני מנסה, אחר כך נעשה סבב. אז תגיד, בשמחה. ולכן אני אומרת כבר בסוף דצמבר, גג תחילת ינואר, אני יכולה להגיד שגנה שר - גרקו כבר

הרימה את הכפפה, עמי אלון, שהיה בפורום רימון, אמר לי לך על זה, וסטיבן עושה מאמצים נוספים שאולי הוא יגיד. אני רוצה, דבר, יש הרבה מה להגיד. אני מקווה שסטיבן יגיד אם לא אז אני אוסיף, אבל אני חושבת שלא חשוב כל כך. אנחנו נארח זה, זה ראוי לציון בעיניי. בסדר? אנחנו נארח בסוכות בפיס אופ (לא ברור) של סוכות, במסגרת השבוע והצעדה, נארח 1500 נוצרים אוהבי ישראל מקהילות רבות. אני לא יודעת כמה סטיבן אם אתה זוכר. שלום גבריאל, גבריאל בורוכוב הוא הבעלים והמפעיל של הבס האדום, REDBUS, של אירוע, אתם מכירים את זה, זה אירוע. אבל תשמעו סוף סוף למרות כל המלחמה שכרגע לא נגמרת. האנטישמיות הגוברת בעולם, בוא תשב איתנו, גבריאל. ואני ביקשתי מראש העיר להכין באנר גדול שיקבל את פני הקהילות, כי זו לא קהילה אחת, זה עשרות עשרות. אני מקווה שהוא יענה. זה מאוד חשוב הפעם שדווקא בזמן הזה שכולם נגדנו, באים אנשים שלא רק שהם לא שונאים אותנו, הם מתים עלינו. נכון, זה לא כל אחד מתחבר לסדר יום של הקבוצות האלה, אבל זאת אמירה תיירותית בשבילנו, הם גם ישנו בעיר. זה לינות, זה מסעדות, זה אירועים שנערכים והם יבואו אליכם ובשבילנו זה וייב, וייב זה חמצן, חמצן זה חיים. כולנו מרגישים שיש קמפיינים. אז תודה רבה. זאת הייתה הסקירה שלי, טיפה התארכה אז אני מתנצלת. בבקשה, סטיבן.

סטיבן רובין:

מצוין.

יעל ביטון דה לנגה:

אתה רוצה לשבת פה סטיבן?

דובר לא מזוהה:

רק תגיד לי איזה מצגת אתה רוצה.

יעל ביטון דה לנגה:

הפעילות, הפעילות, אנחנו סידרנו פה.

סטיבן רובין:

רק אתה יכול להגדיל את זה?

דוברת לא מזוהה:

אני מציעה שתעבור.

סטיבן רובין:

גם הידרדרות בראייה, לא רק בשמיעה.

יעל ביטון דה לנגה:

להביא לך את הלפטופ?

דובר לא מזוהה:

גם שמה אולי זה,

סטיבן רובין:

לא, לא, בסדר גמור. טוב. קודם כל זה מאוד משמח אותי לראות שולחן מלא כאן. בפעם הבאה יעלה,

יעל ביטון דה לנגה:

כן,

סטיבן רובין:

נדאג למלא את כל החדר ככה, וגם מאחורינו.

אריאל גולן:

מועצת העיר,

סטיבן רובין:

כן,

יוסי חביליו:

ואז נעבור לאולם יותר גדול,

סטיבן רובין:

מאוד מאוד גם מגוון מבחינת העיסוקים של כל אחד בתחום, וגם בתחום ההנהלה של העירייה. כמו שאני תמיד אומר אוקי, בתור מישו שעלה לארץ לפני כמעט 20 שנה כדי לחיות במקום הזה, בן אדם חייב להיות אופטימי והאופטימיות הזו עוד גוברת שאתה חי בירושלים. בעוד שאתה עובד בתחום תיירות בעיר ירושלים, אוקי, אחרת אף אחד לא היה מצטרף לדיון שמתקיים כאן היום. לצערי הרב, אוקי, למרות שאני כל הזמן אני כן משדר אופטימיות באמת, אני אופטימי בדברים האלו, אבל יש איזה נטייה לחשוב שברגע שהכול שקט כאן, הטילים לא נופלים.

יהודה פרוידגר:

הכול חוזר.

סטיבן רובין:

הכול חוזר, הטיסות, הכול, הכול, הכול.

דוברת לא מזהה:

ממש לא,

סטיבן רובין:

וזה לא בדיוק נכון. מצד שני, הבנו מאירועים קודמים עם הקורונה שהכול היה נראה שחור ובלי אופטימיות, שכן אתה קם יום אחד ואתה חייב להיות מוכן ליום מחרת. וזה מה שאנחנו מכוונים. אז אולי אין רעש סביב המון דברים, אבל אנחנו כן עובדים מאחורי הקלעים, נפגשים עם אנשים בשטח כל הזמן, אוקי, לא רק עם יעלה ואייל, אבל גם עם המון אנשים ש - . לא ידעתי שמתעסקים בכלל בתחום התיירות ופותרים עוד זווית שיכול לתרום לתחום הזה. בסך הכול זה אחריות שלי ושוכלנו איכשהו נסייע גם בימים הכי טובים, וגם בימים שאנחנו נמצאים בהם כרגע. אני רוצה להתחיל עם כמה נתונים, כדי להתחיל את הדיון. תמיד אתם יודעים, או אם אתם לא יודעים, המדד שלנו, כפי שהוגדר במשרד ירושלים, עם תקציב אחרון גם לפני זה, זה מדד הלינות. אוקי, הלינות במלונות ככה יש פרנסה רחבה יותר בתוך התחום. בן אדם שבא ללון בירושלים, אולי הוא ייקח מונית, אולי ישלח את הכביסה שלו ככה במלונות, ילך למסעדות, ילך למוסדות בעיר. וככה מתפרסת הכלכלה בתחום, ובכל העיר. לצערי הרב הלינות כרגע הם לא כפי שאנחנו הכרנו בעבר. כמו שאתם יודעים ב - 2019 שזה המדד שלנו. אוקי, 80% מהאנשים שבאו לישון במלון בעיר, הם באו מחוץ לארץ. והתיירות פנים ישראלי בירושלים היה מאוד מאוד נמוך. אוקי, וזה בן כמה דברים זה יכול להיות, בגלל התפוסה הייתה כל כך גבוהה במלונות שאנשים פשוט דילגו על העיר, אמרו, אנחנו לא מוצאים חדרים בתקופות שאנחנו רוצים, ולכן אנחנו נדלג על העיר. וזה גם יכול להיות אותו דבר שחוזר על עצמו. איך ירושלים נתפסת, אוקי נתפסת בציבור הישראלי. בטח כולנו יש לנו משפחה שמגיעה פעם בשנה לירושלים, מגיע לכותל לביקור השנתי, אולי בתקופה הקרובה לסליחות, אוכלים בשוק וחוזרים הביתה וזה מצוין. זה מעולה, אוקי, שכל אחד יתחבר לעיר הזאת אוקי, כפי שמתאים לו, מתאים לה. אבל אנחנו כאן, אנחנו מבינים מה זה ירושלים. אני לא רוצה להגיד שלהיות בירושלים זה כמו חו"ל. אני רוצה שאנשים יגידו שהם מגיעים לכאן, "אה להיות בחו"ל זה כמו להיות בירושלים", היהפך, כי זה בדיוק מה שיש. אוקי. ונמאס לי לשמוע את הדברים "שאה מגיעים לירושלים בסופ"שים (לא ברור)", זה לא נכון. וזה עבודה שלנו כל הזמן לשווק את זה ולשדר גם שלכל אחד שרוצה להתחבר לעיר הזאת יש משהו, אוקי, לכל הגוונים בכל יום במהלך השבוע. זה בירת מדינת ישראל, בירת עולם היהודי. אוקי, לא רק רוחני, אבל גם תרבותי. ואני אומר את זה בחדר הסגור הזה, למרות שהכול מוקלט. אבל אם אתה מסתכל מה שקורה מחוץ לירושלים, כל ירושלים שם את שאר מדינת ישראל בכיס הקטן שלו.

יהודה פרוידגר:

אז למה,

סטיבן רובין:

למה שהוא מציע.

יהודה פרוידגר:

למה אתה אומר את זה בחדר סגור?

סטיבן רובין:

למה?

יהודה פרוידגר:

לא, פה,

יעל ביטון דה לנגה:

הוא צחק.

יהודה פרוידגר:

לך תגיד את זה, בראש כל חוצות,

סטיבן רובין:

אומרים את זה,

יהודה פרוידגר:

שמשדך התיירות יכריז, שזה חלק מהדימוי של ירושלים.

יעל ביטון דה לנגה:

הוא אמר את זה ב - ,

יהודה פרוידגר:

שנייה, חלק מהדימוי של ירושלים, באמת דווקא בתחום התרבות, כך גם בתחום התרבות, כאילו מה יש בירושלים, בשמונה בלילה חושך, כולם הולכים לישון, אין פעילויות, אין תרבות בירושלים, כמו תל אביב זו בירת התרבות,

אריאל גולן:

(לא ברור) אולי,

יהודה פרוידגר:

וזה באמת מזמן כבר הפוך, וזה לא מספיק מדובר, וזה לא מספיק מדובב,

יעל ביטון דה לנגה:

הוא צודק,

יהודה פרוידגר:

ולא מספיק יודעים על זה.

יעל ביטון דה לנגה:

כותבים על זה,

יהודה פרוידגר:

ובהחלט יש בלי סוף דברים בירושלים בתחום התרבות, ואנשים כבר לא יודעים מה, כאילו פעם היה, מה אני יכול לבחור, בקושי יש לי מה לעשות, היום צריך להחליט מה אני לא אעשה, כי לרוב מרוב היצע גדול. ואני חושב שהגיע הזמן שירימו, יניפו את הדגל הזה, שירושלים היא בירת התרבות גם, לא רק בירה של שלושת הדתות, ולא רק, אלא בירת התרבות, כי זה באמת מה שיביא אוכלוסייה חזקה, טובה, תיירים והכנסות וכלכלה לירושלים.

סטיבן רובין:

ואפרופו,

איציק כהן:

יש נקודה, סליחה, יש נקודה נוספת, אני רוצה לשים שימת דגש על כל אלה, כל המפעלים הגדולים של ההסתדרות וכל ועדי עובדים וכל השאר, כל הזמן נוטים לכיוון אילת. כל הכנסים זה כיוון אילת. אתה רואה עכשיו אנחנו עשינו סדר גודל של 400 אלף מטיילים גמלאים לכיוון אילת. כי ההסתדרות, כל העמותות האלה תומכות בנושא הזה. הגיע הזמן שזה יעלה כלפי מעלה שירושלים תהיה כזו. למה כל הסמינרים, עורכי דין וכל השאר לא כאן?

סטיבן רובין:

נכון,

איציק כהן:

חבר'ה צעירים, לא צריכים (לא ברור).

יעל ביטון דה לנגה:

שזה יירשם בבקשה לפרוטוקול.

סטיבן רובין:

אנחנו, וזה גם חלק מהדיונים עכשיו עם המשרד ירושלים, שאנחנו רוצים לשנות גם כמה דברים שקשורים לתחום המענקים של הכנסים, שעוד דברים יכולים להיכנס בתוך התחום הזה, אם זה כנס או לא, אם יש איקס אנשים שמגיעים כי קבוצה מסוימת, קשור לעבודה או איזשהו ארגון, יכול להיות שאנחנו גם צריכים לספק פתרונות בקבוצות הללו גם.

איציק כהן:

גם החלטה של שרים,

סטיבן רובין:

גם בתחום, זה,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, נמשיך רק את הסקירה.

סטיבן רובין:

אז זה, הכול, כל זה עולה,

יעל ביטון דה לנגה:

עוד מעט אנחנו,

סטיבן רובין:

וכנראה,

יעל ביטון דה לנגה:

עוברים על הנושאים.

יהודה פרוידגר:

אנחנו בשקף הראשון.

סטיבן רובין:

אנחנו בבעיה כאן, כי כל אחד מבין ורואה את אותם דברים, וזה בעייתי מבחינתי לפעמים. אבל בוא נתחיל מיוני, מינואר עד יוני אנחנו מסתכלים על 400,

יעל ביטון דה לנגה:

רק תזכיר שבועדת התיירות הקודמת, באפריל, הוא הציג, סטיבן הציג לנו, או משהו מטעמך. אני כבר לא זוכרת אם היית, אני חושבת שהיית. הצגת לנו את נתוני החורף, היינו יותר טובים מתל אביב. בגלל החורף ובגלל שעוד הייתה מלחמה ממש ועכשיו אנחנו קצת. אתה עכשיו אתה תשיב,

סטיבן רובין:

אני, אני אגיד לכם.

יעל ביטון דה לנגה:

שימו לב לשינוי שקרה.

סטיבן רובין:

המספרים. אוקי, כל אחד יכול להסתכל על זה איך שהוא רוצה.

יעל ביטון דה לנגה:

כן,

סטיבן רובין:

לפני שנה התפוסה הייתה 40%, אוקי באותו, אותו חצי שנה. אבל כשמסתכלים על הנתון אוקי בין שני הנתונים, אם לפני שנה היו יותר ממיליון, 1,057,000 אנשים שלנו ישראלים, ישראלים מקומיים. השנה זה 721 אלף, כי הרבה מהם שנספרו היו אנשים שהיו מפונים במלונות, ונכנסו לתוך המספר הזה. אוקי. למרות זאת, כן יש לנו עלייה של יותר מ- 100 אלף אנשים שהגיעו וישנו כאן, אוקי, שהגיעו מחו"ל והיו במלונות.

יעל ביטון דה לנגה:

שזה,

סטיבן רובין:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

קצת, וזה קצת.

סטיבן רובין:

זה מעודד. אוקי. גם כשאני מסתכל על הקיץ, לדוגמה קמפיין קיץ שתיכף אני אתייחס אליו, המספרים נמוכים משנה שעברה. אוקי, בסדר, והשקענו פחות כסף על השיווק, עניינים תקציביים,

אבל גם אנחנו התמודדנו. אם מישהו היה בצפון לאחרונה בשבועיים האחרונים ראו מה קורה בצפון. אוקי, בקושי יש חדרים בכלל. אנשים מחפשים כל להגיע ל - airbnb בכל יישוב, קרוב לכל מקור מים. אוקי, חזרנו להיות עם ישראל מטייל בארץ ישראל. אוקי, וראינו את זה בצפון. בדיוק. אז יש כל מיני דברים נכנסים לזה, אבל סך הכול אלו מספרים שאנחנו צריכים לעלות גם בתקופות לא פשוטות.

יעל ביטון דה לנגה:

ונוסיף עוד גם את הים שהיה סגור שנה שעברה.

סטיבן רובין:

כן, זה אלו דברים,

יעל ביטון דה לנגה:

החופים של תל אביב לא היו, כי היו, היה ירי מסיבי לתל אביב, אז אנחנו הפכנו להיות חלופה מאוד זה,

סטיבן רובין:

אבל, אבל זה כן מעודד אותי, שיש,

יעל ביטון דה לנגה:

אז שני הדברים האלה, הצפון ותל – אביב החופים היה.

עמית מגל:

יש, גם יש רצון, יש רצון גדול לתמוך בצפון, אחרי מה שהיה.

סטיבן רובין:

גם.

יעל ביטון דה לנגה:

זה פיצוי, זה פיצוי.

עמית מגל:

וירושלים שנפגעה פחות יחסית,

יעל ביטון דה לנגה:

נכון,

עמית מגל:

בתקופת המלחמה.

יעל ביטון דה לנגה:

אפשר לראות בזה,

סטיבן רובין:

אני אגיד עוד דבר אחד,

יעל ביטון דה לנגה:

נתון (לא ברור).

סטיבן רובין:

לגבי הסיפור הזה, כמילואימניקים קיבלנו מענק ונופשים של איזה 4500 שקל, והיו הרבה יוזמות לעודד את העסקים הקטנים, אלו שיש להם בקתות בצפון, כי אתה יכול לשלם עם הכרטיס הזה בכל מיני מקומות, כל מקום שקשור ללינה גם עם טריקים, כדי לנצל את זה בחו"ל, לצערי הרב. אז אנשים דווקא החליטו דווקא, אבל לא רצו הרבה פעמים להגיע למלונות הגדולים ביותר, לרשתות, אלה לעודד את העסקים הקטנים והמילואימניקים גם שיש להם עסקים. אז אני מניח שכל דבר גם קשור אחד לשני.

יהודה פרוידגר:

זה לא כולל צימרים בירושלים. נכון? זה רק תיירות, רק (לא ברור).

סטיבן רובין:

זה חדרי מלון, מה שנספר מלונות זה יכול להיות פנסיונים, זה יכול להיות גם בהוסטלים,

יהודה פרוידגר:

כן,

סטיבן רובין:

אבל זה לא כולל airbnb ודברים כאלה.

יוסי חביליו:

שזה הרבה יחסית, לא? יש לזה (לא ברור).

סטיבן רובין:

על airbnb זה משהו שאנחנו עובדים עליו. זה מאוד קשה.

יעל ביטון דה לנגה:

סטיבן רוצה, אבל זה יהיה לך בסוף,

יוסי חביליו:

אתם בעד Airbnb או לא?

סטיבן רובין:

אני יש לי, אפשר להתווכח על זה, זה לא המקום, אני אשמח לפתוח,

יוסי חביליו:

ראש הוועדה, אולי נעשה על זה דיון.

יעל ביטון דה לנגה:

אני דעתי.

יוסי חביליו:

כי את רואה למשל את המגדל הזה, הגועל נפש הזה, שזה ביזיון כשלעצמו, כל מי שמסתכל שיצטרף אליי בהתנגדות למגדלים.

דובר לא מזוהה:

מה זה הרב קוק?

יוסי חביליו:

אבל, כן, אבל הרואה החשבון שלי גר פה, הוא אומר לי שלפחות 50% מהדירות פה הן עוד דירות רפאים או דירות Airbnb שמשאירים פה זבל בבוקר,

יעל ביטון דה לנגה:

אני שאלת את דעתי, אני מתנגדת.

יוסי חביליו:

ולא מנקים. אז הייתי רוצה לדעת כי אני יודע שבתי המלון מתנגדים לזה כי זה, לוקח להם.

סטיבן רובין:

ברור.

יוסי חביליו:

והם משלמים פה ארנונה של מגורים.

סטיבן רובין:

בהרבה ערים בעולם, רואים את זה בפריז לדוגמה, לצורך העניין יש מקצה מאוד קטן.

יוסי חביליו:

שיאסרו את זה.

סטיבן רובין:

כן, לא זה, זה אפשר לפתוח דיונים לכל השנה הזה,

יוסי חביליו:

לא, תקבעו באיזה וועדה,

סטיבן רובין:

אבל אני חושב שנתונים.

יוסי חביליו:

כן,

סטיבן רובין:

הבנתי אז הקמפיין קיץ מה שעשינו. בטח שמעתם את זה, את הפרסומים ברדיו, ותגיעו,

יעל ביטון דה לנגה:

תודה לסגנית ראש העיר, מחזיקת תיק החינוך, שאתמול הרימה ועדת חינוך שבאמת קיבלנו הרבה הרבה נתונים חשובים.

יוסי חביליו:

לחזור בזמן.

סטיבן רובין:

כן. בדיוק כמו שנה שעברה תגיעו לירושלים, ותקבלו יותר. מה התנאים של הקמפיין? בן אדם שמגיע על בסיס לינה שני לילות באמצע שבוע, שזה בעצם מיום ראשון עד רביעי זכאי, אני עושה את זה

במחשב שלי, סליחה. הנה, אז כל בן אדם שמגיע אם זה בן אדם אחד, אם זה משפחה של 18 אנשים זה לא משנה. אמצע שבוע, שני לילות. אוקי. ב - 43 מלונות שהשתתפו בקמפיין הזה, הם זכאים לקבל מאה שקל לכל בן אדם, בארנק דיגיטלי, למגוון אטרקציות בעיר שיש לנו 35 אטרקציות ברשימה.

איציק כהן:

אני מראש אומר, את זה אם אתם לא באים ונותנים לסוכנים לשווק את זה, זה לא יעבוד. שנה שעברה, כל עוד שלא עשיתם את זה, זה לא עובד.

יעל ביטון דה לנגה:

כבר היה,

סטיבן רובין:

אני אגיד לך מה,

איציק כהן:

עכשיו, חבר'ה אני יודע מה שאני מדבר,

יעל ביטון דה לנגה:

אבל זה כבר היה,

סטיבן רובין:

היה,

יעל ביטון דה לנגה:

הוא מדבר על (לא ברור).

סטיבן רובין:

אני, תן לי להסביר,

יעל ביטון דה לנגה:

תן לו לסיים את ה - ,

איציק כהן:

תסיים.

סטיבן רובין:

אני רוצה להסביר כי אני רוצה להתקדם. זה דיון שעולה.

יעל ביטון דה לנגה:

זה היה כבר.

סטיבן רובין:

יש לנו עניין משפטי אוקי, בצורת הקמפיין שאנחנו כל הזמן מנסים לתקן. הרעיון כן היה לעשות את זה. ו - I travel Jerusalem שעושה את השיווק איפה שזה. המפעיל שלנו בדבר הזה. הם לא יכלו להתקשר, אוקי, עם סוכנים בגלל עניינים משפטיים איתנו. אוקי, בסוף כן הציעו קול קורא כן לסוכנים להצטרף והסוכנים החליטו בסוף לא. כנראה רק אשת טורס בסופו של דבר הצטרף למהלך, אבל בסופו של דבר כן יצא קול קורא לסוכנים כדי לשווק את זה, בהנחה שהם מוסיפים עוד משהו נוסף. זה היה תנאי משפטי,

איציק כהן:

תעביר לי את הקול קורא, תעביר לי את הקול קורא,

סטיבן רובין:

אני אעביר לך את הקול קורא,

עמית מגל:

סטיבן, אבל בגלל ש - I travel Jerusalem עשו את זה השנה זה פגע בקמפיין?

סטיבן רובין:

זה לא, זה לא פגע, תמיד הם עושים. זה המפעיל של הדברים.

עמית מגל:

אני יודע,

סטיבן רובין:

איפה שהכול נמצא. זה לא, זה לא פגע בקמפיין.

עמית מגל:

בגלל המגבלות של I travel למשל, אנחנו לא השתתפנו השנה בקמפיין.

סטיבן רובין:

זה עניין בולס, הם אתר מסחרי שהם מתקשרים גם עם ספקים והם לוקחים איזה עוד אחוז מסוים.

עמית מגל:

זה לא היה,

דוברת לא מזוהה:

10%,

עמית מגל:

זה לא היה על הקטע הזה, אבל אני אספר לך הכול.

סטיבן רובין:

דבר איתי על זה. בקיצור, כרגע יש לנו מספר לינות שעומדים על 16 אלף לקמפיין ו - 1650 ארנקים דיגיטליים שאנשים לקחו, שווי מענקים של 700 אלף שקל, אז זה דבר אחד. יש לנו עוד כמה ימים לקמפיין. לצערי הרב השיווק היה חצי ממה שהיה לפני שנה, אבל אנחנו גם בשנה הבאה, אנחנו מקווים באיזושהי צורה שלא נצטרך אפילו אולי לעשות קמפיין קיץ. כל הרעיון של הקמפיין קיץ כרגע זה כדי לעודד את תיירות פנים. אשכרה לחלק כסף לאנשים, אפשר לשים אפילו את ראש העיר בכניסה לעיר, הגדרות שהוא יחלק כסף. זה בדיוק מה שקורה עכשיו. אוקי, ומבחינתי, כשאני רואה את התפוסה המלאה במלונות בגלל התיירות הנכנסת, אני לא צריך להריץ קמפיין קיץ ונוכל להשקיע את הכספים האלו במקומות אחרים.

יעל ביטון דה לנגה:

זה משהו שאני רציתי להגיד וסטיבן בטוח לא. ואל תכעס עליי. אבל תדעו לכם, וחלקכם יודעים את זה מהפורום רימון ובכלל, אנחנו עובדים בתת תת תקצוב. אין, פשוט סטיבן לויאלי והוא באמת עובד ציבור civil servant, והוא צריך לשמור על עצמו.

סטיבן רובין:

לא, אני לא אכנס לזה,

יעל ביטון דה לנגה:

אבל אנחנו עוברים בתת – תקצוב.

סטיבן רובין:

לא אכנס ל - ,

יעל ביטון דה לנגה:

בסדר?

סטיבן רובין:

זה כרגע אבל יש, יש דברים שהם לא,

יעל ביטון דה לנגה:

ממשרד התיירות לא מקבלים כמעט כלום.

סטיבן רובין:

שהם לא. אני רוצה להגיד לכם, נפגשתי עם מישהו שיש לו לא מעט ניסיון בתחום. אוקי. תחום המלונאות, תחום התיירות. אוקי, והוא אמר לי סטיב, אתם לא מבינים, גם אם אתם רואים שהמספרים לא כפי שאתם רוצים. התיירות בירושלים. אוקי, אם זה בין הרל"י, גם דברים שקשורים לתרבות בעירייה, עובדים בצורה הרבה יותר טובה מרוב הערים בישראל. אוקי, אתם לא מבינים, זה לא נראה ככה. אולי לפעמים, אבל אתם יודעים לעבוד ואתם צריכים לקחת את זה בחשבון. הלוואי שכולם היו עובדים כמוך וזה מישהו שיש הרבה הרבה יותר ניסיון ממני בתחום הזה. אוקי,

יעל ביטון דה לנגה:

זה לא רק,

סטיבן רובין:

לא רק מהפך שאנחנו מסתכלים על זה, אבל גם על המבט הרחב טיפה יותר. יש לנו את אוטו - אוכל, שזה מאוד גם מעודד. שנה שעברה באוטו אוכל היו 150 אלף אנשים שהגיעו וזה ב - 24 והסך הכול,

יוסי חביליו:

והשנה?

סטיבן רובין:

18 ימים. השנה 180 אלף אנשים ב - 15 ימים, שלושה ימים פחות, עם 30 אלף יותר משתתפים,

יוסי חביליו:

זה יותר.

סטיבן רובין:

יותר מ - 50% מהאנשים שהגיעו, הגיעו מבחוץ לירושלים. אין לי מדד כמה אנשים אלו כן הגיעו לישון במלונות, אבל זה מאוד מעודד שאנשים כן השקיעו את הזמן שלהם, ויכול להיות אם זה לא

נמדד עם הלינות בעיר. יכול להיות שהגיעו כמה שעות לפני הגיעו לבתי קפה, חנו במקום אחד, לקחו מונית. אז כן, אני רואה איזה ערך כלכלי מאוד, ערך כלכלי מוסף בדבר הזה, למרות שאין לנו מדד שקשור ללינות, שנה הבאה כבר.

יעל ביטון דה לנגה:

לכן יש לנו,

סטיבן רובין:

אנחנו רוצים להרחיב את זה.

יעל ביטון דה לנגה:

התייחסות לאיכות, זה היה מאוד איכותי. היה שיפור בתלונות בזמן ההמתנה, קיצרו מחצי שעה ל - , לפעמים 12 דקות אנשים חיכו, הממוצע היה 15 דקות. זה היה, היה מאורגן הרבה יותר טוב לדעתי. גם החנייה לדעתי, למרות שהיו.

סטיבן רובין:

יש, יש תמיד.

יעל ביטון דה לנגה:

היה שיפור איכותי גם במסעדות וגם בדיגיטלי,

סטיבן רובין:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

הכול היה יותר מאורגן טוב.

סטיבן רובין:

אנחנו לקראת שנה הבאה, אנחנו מבינים מה אנחנו גם צריכים לשפר, גם להרחיב את זה.

חגית משה:

תשתף אותנו במה לשפר?

סטיבן רובין:

א', זה היה מפוצץ מידי, שמבחינתי זה מצוין. הנראות מצטלם טוב, אבל צריך להרחיב את זה עוד,

חגית משה:

אוקי,

סטיבן רובין:

אוקי, לעוד שטח של טיילת. וגם היו הרבה תלונות ובצדק. לגבי מקומות ישיבה, לא היה כל כך נוח ב
-

יעל ביטון דה לנגה:

בגלל הציבור,

סטיבן רובין:

לישון שמה והכול, אז נוכל כנראה נצטרך, וגם נעלה את התקציב לדבר הזה שנה הבאה, ונספק
אווירה יותר נעימה לאנשים שלא יצטרכו,

חגית משה:

לשבת, (לא ברור).

סטיבן רובין:

להסתובב, בגלל השיפוע שם שיש ל - ,

יעל ביטון דה לנגה:

כן, כן,

סטיבן רובין:

אפשרות שמה לשבת,

יעל ביטון דה לנגה:

החיבור בין ללייזר, למופע לייזר שאפשר אולי לאהוב או לא, אני מאוד אוהבת, לא כולם, אבל בסדר
הרוב, המון אנשים נהנו מהחיבור הזה שכל חצי שעה, ל - 5, 10 דקות ואנשים נעמדו שם עם האוכל
וזה, וזה היה מרגש. ובשבילנו זה גם היה הזדמנות לעשות הומאז', וזיכרון לאייל חיימובסקי עליו
השלוש, באמת אני אומרת לכם זה היה מרגש החיבור הזה.

לורה ורטון:

סליחה רק לגבי השאלה, איך יצא המכרז או איך הגיעו לאותם 65 מסעדות?

יעל ביטון דה לנגה:

בטח.

סטיבן רובין:

קול קוראים, קול קורא, כן,

לורה ורטון:

קול קורא לכל,

סטיבן רובין:

כן, זה קול קורא, ומה שיפה בדבר הזה.

יעל ביטון דה לנגה:

הוא מאוד דרקוני. בתל אביב הם לא הצליחו להרים התיק, תיק.

סטיבן רובין:

אנחנו,

יעל ביטון דה לנגה:

אני מדברת עם אנשי תל אביב. הם לא הצליחו להביא את כמות המסעדות, כי אנחנו הצבנו תנאים מאוד מאוד.

סטיבן רובין:

חייבים להבין שזה לא, לא היו רק שפים ירושלמים,

יעל ביטון דה לנגה:

זה לא היו,

סטיבן רובין:

אוקי, הם הובילו את זה, והיה בשיתוף גם שפים מחוץ לעיר.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל הרוב היו ירושלמים.

סטיבן רובין:

הגיעו כדי לשתף פעולה בזה, וזה מאוד מעודד אותי. אני אומר הנה שפים חושבים שהנה, כל הקולינריה תל אביב אוכל ישראלי. אבל הם הגיעו בהזמנה שלנו, אוקי, כי אנחנו גם רוצים להרים

אותם, את הדבר הזה, ושיבינו שבאמת בירת הקולינריה בישראל ירושלים יש דברים. אנשים לא מבינים, הם אפילו היום. אוקי, הפסטה אוכל באיטליה, המקור שלו מגיע מארץ הקודש, אוקי, המסורת הקולינרית בירושלים.

חגית משה :

אז למה לא לעשות, סליחה, אני לא יודעת אם הפסטה מירושלים, אבל אני כן אומרת,

סטיבן רובין :

לא, לא, זה המקור,

חגית משה :

לא, אני לא מתווכחת,

סטיבן רובין :

זה זה,

חגית משה :

אני לא מתווכחת, אתה יודע מה יותר,

יעל ביטון דה לנגה :

היא רוצה להגיד משהו,

חגית משה :

אני רוצה להגיש משהו אחר, אם באמת הולכים על ה - , אם באמת הולכים על הכיוון הזה, יכול מאוד להיות שצריך לחשוב, בטח לתת קדימות וגם לתת לעודד את השפים ואת הקולינריה כאן של המקומיים,

יעל ביטון דה לנגה :

לא, אז רגע, רגע,

חגית משה :

שנייה, שנייה, שנייה,

יעל ביטון דה לנגה :

זה מאוד חשוב,

חגית משה:

שנייה, רגע. כן, לאפשר, קודם כל לירושלמים.

סטיבן רובין:

זה באמת,

חגית משה:

זה ברור,

סטיבן רובין:

המסעדות הן ירושלמיות.

חגית משה:

רגע שנייה, רגע, אבל אני לא מפחדת להגיד כן, מכיוון שכולנו בטיקטוק ובפייסבוק בכל מקום וכל רגע יש איזה מישהו שאומר יש פה מסעדה שזה וזה. הרי אנשים כולם מכירים את כל המסעדות. לפעמים אני אומרת - טוב, איפה? הכול יפה, זה נראה אחלה, אבל תגידי איפה, מה הכתובת שאני אלך לראות את ה - , שאני אלך לטעום את ה - , את הפרסום. לפנות גם בכל הארץ גם לרשתות או למסעדות או שפים,

יעל ביטון דה לנגה:

אז בואו,

חגית משה:

שהם יביאו, אני רוצה לטעום את ה - , את הפרינה עם הקציצות החריפות מנתיבות. ואז בעצם אתה מייצר איזה משהו שירושלים מאגדת איזה שהוא מין שוק אוכל הרבה יותר רחב מאשר ההמבורגר והזה והזה, והזה.

סטיבן רובין:

אז,

חגית משה:

להפוך את זה לאיזשהו משהו יותר ססגוני, וזה לדעתי מאוד.

סטיבן רובין:

(לא ברור).

חגית משה :

גם ככה זה טוב, זה יכול להיות יותר טוב.

סטיבן רובין :

הקדמת אותי, כי משהו שאנחנו רוצים לעשות שלא יצא לפועל, לצערי הרב, זה היה לעשות שוק איכרים, אוכל עם כל מיני עסקים של מילואימניקים, אנשים שבאו מחוץ לעיר שבאים אוקי, במהלך חודשיים, כל יום חמישי בטיילת שם לפרוס את זה שם וירושלים יארח את המקומות הללו. כמובן זה יכול להיות ירושלמים גם.

חגית משה :

לא, אבל גם,

יעל ביטון דה לנגה :

רגע, רגע, אני חייבת, רגע, רגע,

ג'ולי בייר :

יעלה, אני רוצה לתת הערה אחת,

יעל ביטון דה לנגה :

שנייה, שנייה, אני לא יכולה שזה יעבור, כי מה שקרה השנה באוטו אוכל ולקחים משנה שעברה. על הערות ותלונות משמעותיות שקיבלנו עד כדי כך שראש העיר, מי שהיה בוועדה, בהנהלת העיר, אולי זוכר את זה שראש העיר אמר לאייל חיימובסקי, מצידי תבטל את האוטו אוכל. אני רוצה רוב של מסעדות ירושלמיות, ורוב של שפים. אני אגב אישית עוסקת בנושא של ספקים ירושלמים במלא טוויסטים ואני יודע, מי מפקים ומי ו - , ומורי דרך, ומי עושה מה ומי עושה כתבות. לא, לא פשוט לנו עם הסיפור הזה, כי אין לנו הרבה ספקים שיכולים להרים דברים גדולים, כי הם לא עומדים בתנאים או לא רוצים להתמודד. אבל פה להיפך, התפיסה של האוטו אוכל, אומרת נביא מבחוץ, כי יש הרבה טובים בחוץ, אבל הרוב יהיה ירושלמי. השנה גם הגדלנו מ - 20, נדמה לי מסעדות, השנה שעברה ל - 35 שהרוב המוחלט כמעט היה ירושלמי וזה שתדעי,

חגית משה :

לא, לא, אני אומרת, אני לא,

יעל ביטון דה לנגה :

זה חשוב,

חגית משה :

אין להתנצל.

סטיבן רובין:

כל, כל המסעדות.

יעל ביטון דה לנגה:

זה חשוב להם.

סטיבן רובין:

הכול ירושלמי,

יעל ביטון דה לנגה:

כן,

סטיבן רובין:

אבל מארחים שפים,

יעל ביטון דה לנגה:

רגע,

סטיבן רובין:

מחוץ לעיר, וזה משהו,

יעל ביטון דה לנגה:

רגע רגע, רק לענות ללורה,

יהודה פרוידגר:

בעצם היה פעילות של כל המסעדות,

יעל ביטון דה לנגה:

שנייה, שנייה, רגע,

יהודה פרוידגר:

שבעמק רפאים.

יעל ביטון דה לנגה:

בואו, התשובה מאוד ברורה, בואו לא נפתח,

לורה ורטון:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

כי אין לנו זמן. אני רק אענה לה. לא רק כי זאת כן שאלה בעיניי טובה, אבל אפשר גם לראות את המכרז. אבל אני אתן לך דוגמה, שזה דברים שעלו גם מהשיחה הזאת עם ראש העיר. למשל, כשרות, זה היה הקריטריון. זמן ההמתנה,

לורה ורטון:

זה הכול לא היה.

יעל ביטון דה לנגה:

לא, אני אומרת, נותנת לך דוגמה לדברים שהופיעו במכרז. זה חייב היה להיות בסכומים מסוימים ושזה לא יהיה יותר יקר. זאת אומרת, זה צריך היה להיות אטרקטיבי לכל נפש. זאת אומרת, היית צריך לבוא לאשר את המנות שאתה מביא, שהם כן יאפיינו את המנות שלך, שהן באמת נמצאות.

חגית משה:

לא יהיה פלאפל.

יעל ביטון דה לנגה:

שזה לא יהיה פתאום משהו שהוא לא שלך והוא לא מזוהה עם המסעדה שלך ואתה פתאום, אלא זה חייב לשמור על הקו שלך, אבל זה גם חייב להיות במחיר.

לורה ורטון:

כן, אני רוצה להביע

יעל ביטון דה לנגה:

רגע, רגע, לורה,

לורה ורטון:

שחייבו את כולם להיות כשרים.

יעל ביטון דה לנגה:

הזמן המתנה, היה קריטי,

לורה ורטון:

רוב תושבי עיר ורוב התיירים לא שומרים על כשרות.

חגית משה:

לורה, לא,

יעל ביטון דה לנגה:

בסדר, בסדר,

יהודה פרוידיגר:

מי אמר לך?

חגית משה:

נביא לך כשרה,

לורה ורטון:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא היה פה עשירית אנשים אם זה לא היה כשר,

יעל ביטון דה לנגה:

לורה, את יודעת, שההפתעה,

לורה ורטון:

לא, שיהיה חלק כשר חלק לא כשר.

חגית משה:

לורה, אנחנו,

לורה ורטון:

למה הכפייה הזאת?

יעל ביטון דה לנגה:

זה לא היה, היה,

לורה ורטון:

רוב התיירים בכלל,

יעל ביטון דה לנגה:

באחד התנאים היה,

לורה ורטון:

לא יהודים,

יעל ביטון דה לנגה:

שיהיה חלבי, שיהיה בשרי.

איציק כהן:

לא, לא, רוצים תיירים, או רוצים מגורים פה?

יעל ביטון דה לנגה:

ויהיה טבעוני, ויהיה זה,

לורה ורטון:

מביע מחאה,

יעל ביטון דה לנגה:

והיה מתחם של חלבייה,

לורה ורטון:

שנה הבאה,

יעל ביטון דה לנגה:

ומתחם של קרניבור, וזה לא משנה, זה היה המכרז, אני לא משנה אותו בדיעבד. אבל אני בעיקר רוצה להגיד שהיה חשוב להקצות, היה חייב להיות הפעם אזור של שתייה בנפרד, כל מיני, את שואלת. אז היה באמת הקשה מאוד הפעם על הספק שזה אותו ספק אותו מפיץ. אבל באמת. אז זו סתם אני לא יודעת ומפה אני חוזרת אליך ואנחנו צריכים כבר להתחיל לדבר,

סטיבן רובין:

אנחנו לקראת הסוף,

ג'ולי בייר:

אני רוצה להגיד דבר אחד לגבי אוטו – אוכל,

יעל ביטון דה לנגה:

כן,

ג'ולי בייר:

הוא אני, אני כמי שעושה הרבה שנים תיירות אומרת כל דבר שהוא הופך להיות למסורת הוא חשוב ומעניין ומעולה. עם זאת, אני אומרת לכם כמי שעוסקת בתיירות בירושלים, זה לא הביא אלינו לנקודות התיירות. כשזו חוצות היוצר מתקיים, אנחנו מקבלים הדף של אנשים שבאים. יכול להיות שכשאתה מדבר על קולינריה, אנשים לא לנים במקום של קולינריה כי זה יותר תרבותי, למרות שגם בחוצות היוצר יש קולינריה. אבל לכאורה אנחנו רואים, פסטיבל האור מביא אנשים שלנים, חוצות היוצר מביא אנשים שלנים, אוטו אוכל, כמו פסטיבל אוכל שיש בתל אביב שהוא המקורי מקורי, מקורי, מביא אנשים שבאים לאכול וללכת הביתה. מכיוון שהוא נמצא במקום שנקרא ארמון הנציב, שאולי עתידי היא תהיה אזור תיירותי. כרגע האנשים באים, אוכלים והולכים הביתה. זה כמו שהיית שמה את זה בכל חור אחר.

יעל ביטון דה לנגה:

רק לדייק,

ג'ולי בייר:

את עוזרת לנשים להגיע לירושלים לראות איך.

יעל ביטון דה לנגה:

כל יום הייתה הופעה ברמות גבוהות.

ג'ולי בייר:

הייתה הופעה,

יעל ביטון דה לנגה:

רגע,

ג'ולי בייר:

במקום בחינם.

יעל ביטון דה לנגה:

רגע,

ג'ולי בייר:

אני אומרת לך האם,

יעל ביטון דה לנגה:

אבל אל תגידי זה היה לבוא לאכול.

ג'ולי בייר:

לא, לא,

יעל ביטון דה לנגה:

כי זה רחוק, זה היה שילוב של תרבות, פנאי, מופע לייזר ו - ,

ג'ולי בייר:

אני אומרת שהתיירות,

יעל ביטון דה לנגה:

והצגה, רגע,

ג'ולי בייר:

בירושלים לא צריך, ידע לקבל מזה,

יעל ביטון דה לנגה:

אבל את לא נותנת לי לענות לך. הצגה לילדים במתחם החלבייה, שההורים באו קודם כל לשם ורק אחר כך ירדו.

ג'ולי בייר:

אני מסבירה שוב פעם, שהאירוע עצמו היה מוצלח, הוא לא נתן. האם הוא אמור היה לתרום לעיר עצמה משהו נוסף, אומרת.

יהודה פרוידיגר:

זה לא הביא לינות, היא אומרת זה לא הביא לינות.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל אנשים קיבלו במתחם אחד,

ג'ולי בייר:

יעל,

יעל ביטון דה לנגה:

גם מופע תרבות,

ג'ולי בייר:

יעלה, מה שאני אומרת שהאירוע מצוין, אבל הוא הביא אנשים לאירוע, שלא,

חגית משה:

את חושבת שצריך להיות משהו כזה, כדי שזה כן יהיה יותר לינות?

ג'ולי בייר:

אני חושבת שזה צריך להיות, אולי נגיד במקום שיש בו אתרי תיירות ליד, אם זה בעין כרם, אם זה בגן סאקר, אני לא יודעת. באזור המוזיאונים שאני אומרת, אתם יודעים מה? זה אזור ליד המוזיאונים, אז אני אהיה בבוקר עם הילדים שלי במוזיאון, במוזיאון המדע או במוזיאון, ואחרי זה אני אלך לאכול.

סטיבן רובין:

אני רוצה להגיד,

ג'ולי בייר:

אני אהיה במקום עכשיו, וגם בארמון הנציב אין שום דבר חוץ מקניון.

סטיבן רובין:

אני רוצה להגיד לך, דווקא באזור המוזיאונים אנחנו, יש לנו כמה דברים שאנחנו רוצים לעשות דומים, לא אוטו – אוכל שם במרחב המוזיאונים, בדיוק הסיבה הזאת,

ג'ולי בייר:

צריך להבין ש –

יהודה פרוידיגר:

אני, אני רוצה,

ג'ולי בייר:

משהו נקבע (לא ברור).

סטיבן רובין:

סליחה, חבר'ה, אנחנו צריכים,

יהודה פרוידיגר:

מההתחלה עד הסוף,

סטיבן רובין:

זהו, אני לקראת הסוף.

יעל ביטון דה לנגה:

ואני קוראת.

סטיבן רובין:

אוקי, אני לקראת הסוף ואז ענר יגיע ונתקדם עם הדיון על.

יעל ביטון דה לנגה:

הנושא של מיקום פסטיבלים מהסוג הזה, לאו דווקא הזה, אבל גם. צריך לזכור שיש שיקולים גדולים מאוד של הקמה במתחם שאפשר להקים, של תחבורה, של חניה גדולה, שתהיה שאפשר יהיה להכשיר אותה. ושלא תחשבו שאנחנו לא נתקלים בבעיות פה. אנשי ארמון הנציב כמעט אכלו אותנו חיים, ואני מזכירה שהסיבה שעברנו לארמון הנציב זה, כי זה נחל כישלון קולוסאלי. כשהייתי עוד מדריכה ועוד לא הייתי מחזיקת התיק, שזה היה בגיא בן הינום. פשוט היה, היה הפסד כספים, בוא נאמר,

חגית משה:

אולי צריך לפרסם את זה כמשהו בשילוב גם וגם.

ג'ולי בייר:

השאלה מה היא מטרת הפרויקט, האם להצליח כ - , להביא אנשים או להצליח לייצר הדים, הרי גם בבתי מלון אנחנו לא רוצים להעשיר את בתי המלון גרידא. אנחנו צופים שבן אדם שמגיע לבית מלון הוא ילך אחרי זה לטייל, הוא יצרוך תרבות, הוא יצרוך תיירות, הוא יצרוך דברים נוספים. אם הם באים בשביל האוטו אוכל מוצלח ככול שיהיה. הם באו ואכלו והלכו.

דוברת לא מזוהה:

נכון,

ג'ולי בייר:

אנחנו,

סטיבן רובין:

לא, אני, אני,

ג'ולי בייר:

יישארו פה, הם יהיו קצת,

סטיבן רובין:

את צודקת, את צודקת לגמרי,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי,

סטיבן רובין:

רגע, אני אגיד דבר אחרון ונתקדם.

יעל ביטון דה לנגה:

הערה חשובה, הערה מאוד חשובה.

סטיבן רובין:

שנייה,

יעל ביטון דה לנגה:

בוא נתקדם.

יהודה פרוידגר:

יש המון דברים קטנים.

סטיבן רובין:

ההערה האחרונה לגבי זה כי אני מסכים איתך, אבל הרעיון גם מאחורי אוטו אוכל, זה שאנשים נחשפים לירושלים, יכול להיות לא היו, ואז הם מחליטים על סמך איך שהם נהנו שמה בערב, איך הם מבינים את הסצנה הקולינרית בירושלים, אז הם אומרים, "אה, אוקי, בחופשה הבאה שלי אני

מתכוון להגיע ירושלים", אז יש לנו אירועים שגם יש להם ערך מוסף לדבר הזה, בתחום של ה - Retention, מה שנקרא ולהביא אותם.

ג'ולי בייר:

אני מציעה לפעם הבאה פשוט לעשות סקר לפני ואחרי ולשאול את האנשים באיזה (לא ברור) פשוט.

יעל ביטון דה לנגה:

יש לך אבל רעיון בשבילנו, איפה היינו יכולים למקם את זה?

ג'ולי בייר:

אני אומר מיד,

יעל ביטון דה לנגה:

אל תגידי שצ"פ רופין, זה לא יקרה, אבל בואי,

ג'ולי בייר:

אני אומרת שוב פעם, באזורים שיש,

יעל ביטון דה לנגה:

תתני לנו דוגמא,

ג'ולי בייר:

ליד מרחב תיירותי שיכול ליהנות,

יעל ביטון דה לנגה:

תגידי, תגידי לי בעיר הזאת,

ג'ולי בייר:

באזור המוזיאונים,

יעל ביטון דה לנגה:

איפה?

ג'ולי בייר:

אזור המוזיאונים.

יעל ביטון דה לנגה:

איפה? איפה באזור המוזיאונים? באמת חשוב לי.

ג'ולי בייר:

בזה שמול,

יעל ביטון דה לנגה:

בשצ"פ?

ג'ולי בייר:

מול,

יעל ביטון דה לנגה:

לא יהיה בשצ"פ,

דובר לא מזוהה:

ברופין?

יעל ביטון דה לנגה:

לא יהיה בשצ"פ, הוא לא נועד לזה, הוא קטן מידי, אין אזורי חניה.

חגית משה:

אין חניה.

יעל ביטון דה לנגה:

ובואי אני אגיד לך האזור הזה רווי באנשים שמגיעים אליהם ממילא. אז כדי שיבוא לספרייה הלאומית, בואי.

ג'ולי בייר:

יעלה, אני אומרת,

יעל ביטון דה לנגה:

אני שואלת.

ג'ולי בייר:

יש מספיק מוזיאונים,

יעל ביטון דה לנגה:

ישבו איתי, היינו,

ג'ולי בייר:

יש את מרכז העיר יש,

יעל ביטון דה לנגה:

איפה?

ג'ולי בייר:

גן סאקר,

יעל ביטון דה לנגה:

תגיד לי,

ג'ולי בייר:

יש, היה את פסטיבל הבירה,

יעל ביטון דה לנגה:

בגן סאקר,

יוסי חביליו:

שהיה בגן העצמאות.

יעל ביטון דה לנגה:

זה רלוונטי?

סטיבן רובין:

לא, מה זה קשור?

יעל ביטון דה לנגה:

למה לא רלוונטי? גן סאקר, כי מה?

סטיבן רובין:

ג'ולי יודעת את זה.

יעל ביטון דה לנגה:

סתם חשוב,

סטיבן רובין:

גילי יודעת את זה גם, גם (לא ברור).

יעל ביטון דה לנגה:

לא, אבל היא הציעה את גן סאקר,

סטיבן רובין:

לא, אפשר להציע,

ג'ולי בייר:

אני אומרת,

יעל ביטון דה לנגה:

אולי היא צודקת,

ג'ולי בייר:

שבטיילת ארמון הנציב לא נהנו, אתרי תיירות או מוזיאון או מוסדות תרבות,

יעל ביטון דה לנגה:

כן, אני שואלת,

ג'ולי בייר:

מהתיירות שהגיעה לשם זה הכול.

איציק כהן:

גם האנשים שהגיעו לשם.

יעל ביטון דה לנגה:

חברים, אני נותנת משימה. לא עכשיו, לא, משימה כל אחד שיכול לעזור לנו למצוא אתר שהוא אפשרי לזה, אני רוצה ללמוד.

חגית משה:

אני חייבת להגיד שאני חושבת שארמון הנציב כמקום כל כך יפה, עם נוף מדהים ואסטרטגי גם לירושלים להביא לשם. אני חושבת שזה צריך להיות מראש ולא בדיעבד. וגם אם היו שם 180 אלף מבקרים וחלקם, רובם הם ירושלמים. זה לא נורא. אז,

ג'ולי בייר:

לא, רובם,

חגית משה:

רגע שנייה, אני אומרת, גם הגיעו מחוץ לירושלים. אני באופן אישי המשפחה שלי,

ג'ולי בייר:

מחוץ לעיר.

חגית משה:

אוקי, אז המשפחה שלי הגיעה מחוץ לעיר,

יעל ביטון דה לנגה:

מחוץ לעיר, מחוץ לעיר,

חגית משה:

מחוץ לעיר, והם באו במיוחד, אבל לא ישנו פה.

ג'ולי בייר:

אם אני אגיד משהו בגס, תעשו את זה במזרח ירושלים, איפה שאף אחד, גם ירושלמי לא הגיע. תיקחו את זה למקומות כאלה שאנשים.

יעל ביטון דה לנגה:

במקום 18,

חגית משה:

אז לא יהיה אף אחד,

יעל ביטון דה לנגה:

כמו שבאים אלי,

חגית משה:

מזרח ירושלים, גם לא מגיעים לבריכת, למערת פה, למערה של,

לורה ורטון:

צדקיהו,

חגית משה:

צדקיהו, מגיעים? לא מגיעים.

יעל ביטון דה לנגה:

היא אחראית על זה,

חגית משה:

כי זה מסוכן וזה לא הולך,

לורה ורטון:

אבל מגיעים.

חגית משה:

אם רוצים,

יעל ביטון דה לנגה:

18 אלף איש,

חגית משה:

משפחה עם ילדים,

ג'ולי בייר:

תשאלי את יוני,

חגית משה:

בלילה,

לורה ורטון:

לפעמים גם מגיעים.

ג'ולי בייר:

צריך לעבוד על זה, ולפרסם את זה, אין מה לעשות.

יעל ביטון דה לנגה:

אני הולכת לבדוק את מה שהצעת, כי בעיני, זה לורה, וזה גן סאקר, תרשום לך.

סטיבן רובין:

אנחנו לקראת הסוף ואז היה רוצה להראות לכם מה מתוכנן בקרוב, כדי נוכל להתחיל לקדם את העניינים. יש לנו את הכשרות תיירנים שלנו, זה מאוד חשוב כי זה משהו. זה נושא אולי הראשון שאני ויעלה דיברנו עליהם. אני יודע שיעלה מאוד מאוד בפגישה הראשונה שלה עם אייל זכרוננו לברכה,

יעל ביטון דה לנגה:

תודה.

סטיבן רובין:

העלה את הרעיון, כדי לבנות יותר חיבורים בין ספקי תיירות בעיר, וזה מאוד מאוד חשוב לנו עוד בימים האלה, שמה שמובן, מובן מאליו בשבילנו, יש לפעמים מוזיאונים ליד מלונות אחד ליד השני ואין להם מושג מי שיושב לידם. אז פתאום יש את שיתוף הפעולה הזאת. אני יודע שגבריאלי מהאוטובוס האדום יושב כאן ויש חיבורים מדהימים מהדבר הזה. כדי לבנות את הקשרים ולנצל בתור סוג של חבילה בין הדברים, שכל, כל אחד יכול להרוויח ככל שמשתפים יותר פעולה.

יעל ביטון דה לנגה:

אז באמת נעשה פה תוכנית יפה מאוד של הרל"י ושל רעות, שהיא לא נמצאת פה, אבל שווה, רעות פרנקל, יחד עם גיל חובב. ותכננו תשעה מפגשים, מתוכם שניים ימי חשיפה, הנה חלק מהאנשים פה היו איתי. אני מגיעה לכל הדברים האלה. גם סטיבן משתדל להגיע כשהוא לא במילואים, ועשינו גם יחד עם איציק כהן, איציק ועם גורה שלא נמצאת, היום ועם איציק סלוני ועוד אנשים. אני מגיעה לכל אירועי החשיפה. החודש עשינו שניים עצמאיים, חוץ מזה שעשינו במוזיאון הסובלנות והייתם, 100, 100 סוכנים ומורי דרך הגיעו לירושלים,

סטיבן רובין:

זה משהו שאנחנו,

יעל ביטון דה לנגה:

להכיר את גבעת רם.

סטיבן רובין:

אנחנו נעשה עוד פעם, ואנחנו נעשה את זה,

יעל ביטון דה לנגה:

זה חשוב ונעשה עוד, כל הזמן.

סטיבן רובין:

משהו יותר גדול,

יעל ביטון דה לנגה:

בדיוק.

סטיבן רובין:

מיותר יום עיון יותר גדול, שנוכל לחבר בין כל הגורמים.

יעל ביטון דה לנגה:

התוכנית רצה, היא רצה טוב, התוכנית של הכשרת תיירנים.

לורה ורטון:

נכון.

סטיבן רובין:

ודבר אחרון, תחום של הכנסים, לצערנו כמו שציננת, איציק קודם, כל אלו שמגיעים,

יעל ביטון דה לנגה:

תעביר את, תעביר את ה - ,

סטיבן רובין:

לאילת וזה, סליחה.

יעל ביטון דה לנגה:

תעביר את השקף, לא, בסדר,

סטיבן רובין:

סליחה, הנה, יום חשיפה למארגני כנסים שיש לנו ב - 28.10, זה רשימה של כמה כנסים שהם כן מתקדמים בעיר.

איציק כהן:

למה? למה חשיפה ולא החלטה? לעלות כלפי מעלה - להגיד חבר'ה, כל ההסתדרות, כל עובדי הפרקליטות, כל עובדי ה - ,

סטיבן רובין:

זה,

איציק כהן:

העורכי דין לעשות כנסים בירושלים.

סטיבן רובין:

אנחנו,

איציק כהן:

יש החלטות ממשלה בדברים האלה.

סטיבן רובין:

אלו דברים מאוד ספציפיים למען,

יעל ביטון דה לנגה:

יש החלטות ממשלה, שמוסדות,

סטיבן רובין:

יש, יש דברים,

יעל ביטון דה לנגה:

ירושלים, בעיר.

סטיבן רובין:

מה כתוב בפרוטוקול, ומה ניתן להופיע כהגדרה, ואנחנו עובדים על זה, זה משהו שכן,

איציק כהן:

יושב ראש ההסתדרות שיביא לכאן.

יעל ביטון דה לנגה:

שלום, שלום.

סטיבן רובין:

זה מאוד יותר מעודד, ממה שיש עכשיו, אנחנו בקשר עם לא מעט גורמים, אוונגליסטים נפגשנו לפני כמה שבועות עם ה - , הכנסייה הקוריאנית הגדולה ביותר בעולם, שיש להם מאות אלפי אפילו יותר, מיליונים של אנשים ששייכים לכנסייה הזאת, והם מתכננים לעשות כנס כאן באוקטובר 26. הם רוצים 6000 איש שיגיעו לדבר הזה. אם נגיע ל - 3000 זה גם מצוין מבחינת המספרים, אבל הם מאוד מאוד מאורגנים בקשר איתנו לגבי זה ואנחנו מקווים להתקדם איתם, גם כמובן שהיועצת לענייני דת של הנשיא טראמפ, פולה וויט הייתה כאן. היא עשתה סיור בירושלים ופונה לכל העוקבים שלה, ואנחנו בקשר איתה גם ישירות מטעם הרל"י, כדי להתחיל לארגן דברים לקראת קיץ הבא, שיביאו לא מעט אנשים כאן, והיא תתחיל לשווק את ירושלים דרך הסושיאל שלה גם בקרבת הנשיא, שירושלים בהחלט מקום שצריכים לחזור אליו, ויש לה אם אתה רואה אותה בסושיאל ואתה, את היד שיש לה בדבר הזה זה מאוד מאוד מעודד בשבילנו. אז אנחנו כבר מתחילים לתכנן דברים מולם. כי אנחנו מאמינים שה - , כמו שכולם יודעים, החברים היהודים שלנו יהיו הראשונים שיתחילו לחזור, ואוונגליסטים, והאוונגליסטים עוד לפני היהודים לדעתי, אוקי.

איציק כהן:

יש לי שאלה, אתה יודע, אתה אומר, כמה באים לסליחות כאן סופ"ש ל - , באמצע שבוע ללינות? סוכנים מביאים קרוב כל סוכן קרוב ל - 5000 איש. מדובר כאן בסביבות 50 אלף שקל, 50 אלף איש בתקופת הסליחות, לילה אחד בסליחות. יש מכירה אדירה של אשת טורס, של גל ספורט, של זיו תיירות. סוכנים גדולים שמביאים כאן אלפי מטיילים למלונות בירושלים. (לא ברור) הזה.

סטיבן רובין:

אני לא יודע, אני קיבלתי איזו הודעה היום, כמה אנשים,

איציק כהן:

ברירת הסולטאן שממלא כאן, כל זה סוכנים.

סטיבן רובין:

מעיר דוד לגבי איזה משהו שהיה לי מתוכנן ב - 15.9, וביטלו לי את האירוע הזה, בגין ההגעה של הנשיא. אני לא יודע אם זה קורה. אף אחד לא.

יעל ביטון דה לנגה:

הנשיא טראמפ?

סטיבן רובין:

טראמפ כן. חוץ מלפני יומיים שהיו כמה דברים בעיתונים לגבי איזה הגעה, ועיר דוד טוענת שאנחנו חייבים לבטל לי. אני לא יודע, לבטל לי את האירוע בגלל שסוגרים את כל המרחב, אפילו אני לא יודע מה.

איציק כהן:

עיר דוד היא עושה משהו.

סטיבן רובין:

אז שוב ביקשתי, ובדקתי עם כל מיני גורמים הרבה יותר גבוהים ממני.

יעל ביטון דה לנגה:

יש לך בינה מלאכותית.

סטיבן רובין:

ושקט, שקט מוחלט.

יעל ביטון דה לנגה:

15.9,

סטיבן רובין:

אבל נראה. דבר אחרון אני רוצה, אנחנו יוצאים עם איזה קמפיין שיווקי מאוד גדול. עכשיו שיש 12 סרטונים שירוצו במהלך השנה, שירושלים בול כמו חו"ל. אוקי, זה עלה בכל הסקרים שערכנו,

יהודה פרוידגר:

חוץ מהמחירים,

סטיבן רובין:

הדבר הראשון שאנשים חושבים זה ירושלים, זה כמו חו"ל. אוקי, כמו שאמרתי, אני מעדיף שאנשים יגידו בארצות, הנה להיות במדריד זה כמו להיות בירושלים, אבל אני רוצה להקרין לכם את הסרטים,

יהודה פרוידגר:

נוסעים להונגריה ברבע מחיר.

סטיבן רובין:

רגע,

יעל ביטון דה לנגה:

לא, לא, הם מפחדים להיתקע עוד פעם, אנשים כן, זה עולה בסקרים, יהודה, אתה לא,

סטיבן רובין:

אז יש לנו גם אני אגיד לכם, זה יתחיל עכשיו לקראת החגים. הרעיון אמרנו, השיווק של ירושלים בחגים זה פחות רלוונטי, לנו עם ההשקעה שלנו אנחנו, אנחנו צריכים דווקא להשקיע בזמנים שהם לא קשורים לחגים. אוקי, אבל תמיד שירושלים יהיה בראש הראשונה שכולם כאן,

יעל ביטון דה לנגה:

זאת הסיבה,

סטיבן רובין:

אז זה קמפיין שהוא לא קשור לחגים, אבל דווקא מוצאים אותו.

יעל ביטון דה לנגה:

האם זאת הסיבה שניתקנו השנה את בתים מבפנים. מעט טיפה אחרי הכול?

סטיבן רובין:

לא, לא זה לא.

יעל ביטון דה לנגה:

זה לא קשור לזה ל - ?

סטיבן רובין:

רצינו, דווקא הבתים מבפנים רצינו לעשות,

יהודה פרוידגר:

דומים לחו"ל ברכבת.

סטיבן רובין:

אחרי החגים לתת לאנשים הפוגה אחרי החגים,

יעל ביטון דה לנגה:

הבנתי.

סטיבן רובין:

ושבועיים אחרי זה להתחיל,

יעל ביטון דה לנגה:

הבנתי.

סטיבן רובין:

לעודד את ההגעה לעיר.

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו צריכים לסיים, סטיבן.

סטיבן רובין:

אני רוצה להקרין רק שנייה,

יעל ביטון דה לנגה:

אתה להגיד מילה על המלונות או שנשאיר את זה?

סטיבן רובין:

כן, אני אגיד מילה.

יהודה פרוידגר:

הוא יראה סרטון.

יעל ביטון דה לנגה:

ממש בקצרה,

סטיבן רובין:

מילה על,

יעל ביטון דה לנגה:

בקצרה,

סטיבן רובין:

הנה, למה זה לא,

יהודה פרוידגר:

הרכבת ממש דומה.

סטיבן רובין:

רגע,

(הצגת סרטון)

יעל ביטון דה לנגה:

וזה השני, תראה אם אתה יכול להגדיל אותו על כל המסך.

סטיבן רובין:

אז זה הרעיון ש - , נתחיל עם משפחות, עם החגים, למרות שזה לא מיועד לחגים, אבל זה אומר, אה, לא רק החגים, אני יכול להגיע לירושלים בלי שום קשר לחגים, ובחורף ללכת על הרומנטיות של ירושלים בחורף, אנחנו נתחיל עם ה - , פרסומים של הזוגות.

אבינועם נחמד:

סטיבן, אנחנו ראינו את הדבר הזה לפני חודש,

סטיבן רובין:

כן, כן,

אבינועם נחמד:

וזה, לא,

סטיבן רובין:

כן,

אבינועם נחמד:

לא בפרסום, אלא פה, בפורומים שלנו.

סטיבן רובין:

כן, כן, בפורום הרימון.

אבינועם נחמד:

למה לא רואים את זה?

סטיבן רובין:

למה?

אבינועם נחמד:

כן,

סטיבן רובין:

כי לא יצאנו לזה,

איציק כהן:

אין לו תקציב.

סטיבן רובין:

תכננו לקראת ספטמבר לעשות את זה, נכון.

אבינועם נחמד:

מפספסים.

סטיבן רובין:

אז הכול מתוכנן מראש.

אבינועם נחמד:

אוקי,

איציק כהן:

בזמנו,

סטיבן רובין:

ורק כמה מילים לגבי אירועים. יש לנו את בתים מבפנים, שני סופ"שים, זה המקום היחיד, (לא ברור) שעושים שני סופ"שים לאירוע הזה. סוף שבוע האחרון של אוקטובר, והסוף שבוע הראשון בשישי, שבת בנובמבר. יותר מ - 200 מקומות שיהיו חלק מזה. כמובן יהיו את הסיורים וגם המקומות שיהיו בחינם כדי להיכנס אליהם בנוסף. ואנחנו ממש דברים מתחילים להתקדם עם זה, וברגע שיהיה לנו את, כמובן את כל המקומות, את הסידור של הסיורים וגם את המלונות שמשותפים בדבר הזה, נודיע לכם. אחרי זה מגיעים לחנוכה ואווירת החורף. אוקי, יהיה השנה כריסמס מרקט בשער החדש, נחזיר את זה השנה. וכמובן אנחנו נעשה כמו שנה שעבר חנוכה.

יעל ביטון דה לנגה:

שנה שעברה, הם לא רצו.

סטיבן רובין:

חנוכה בארמון הנציב, עוד פעם, חנוכה מתוקה בארמון הנציב. ונגיע אחרי זה יהיה לנו חודש אהבה בפברואר שנעשה, שוב שיהיה משהו, לא יהיו קמפיינים גדולים, אבל שתמיד יהיו דברים שאנשים יכולים להגיע אליהם.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל אם יגיע פתאום

סטיבן רובין:

זה נותן,

יעל ביטון דה לנגה:

נפל עלינו תקציב, נגיד ייפול עלינו תקציב.

סטיבן רובין:

שייפול,

יעל ביטון דה לנגה:

אז תסביר מה עשית.

סטיבן רובין:

שלך, שלך, אתה,

יעל ביטון דה לנגה:

אז מה שאגיד לכם שהוא עשה, כי הוא צנוע, כי הוא מפחד ואני מבינה את זה. וגם אני תמיד, כן יש תוכנית מגירה להרבה דברים שהכנו. יש תוכנית עבודה, אבל בסוף מחליטים.

סטיבן רובין:

התוכנית הזאת גם יושב,

יעל ביטון דה לנגה:

מה אפשר לעשות, במגבלות.

סטיבן רובין:

יש כאן את הברכה של ראש העיר,

יעל ביטון דה לנגה:

אז זה התוכנית שיוצאת,

סטיבן רובין:

גם התוכנית שהוא ראה את זה. אוקי, וזה המטרה, זה להגיע עד פסח, בתקווה אולי בפסח נתחיל לראות את החברים שלנו מחו"ל. אז זה נעבוד לשבוע ירושלים, ויש לנו הרבה יותר פעילויות בשנה.

יעל ביטון דה לנגה:

הרבה תוכניות,

סטיבן רובין:

לשבוע ירושלים,

יעל ביטון דה לנגה:

המון.

סטיבן רובין:

שאנשים שוב, לא רק יגיעו ליום החג, אבל אולי בתוך השבוע ירושלים נוכל לעשות עוד דברים כדי לעודד את ההישארות בעיר.

יעל ביטון דה לנגה:

סטיבן, אני, רק בגלל שאני חייבת לקטוע אותנו, הוא כבר הרבה מעבר לזמן. אבל זה לא.

סטיבן רובין:

אני, לא.

יעל ביטון דה לנגה:

זה לא בגלל, זה בגלל שאפשרנו שיח תוך כדי, ובדרך כלל לא מאפשרים. סטיבן עוסק ברצינות רבה בנושא מיפוי מלונות, סקרי מלונות, כאילו דרישה עתידית שמאוד קשה עתידנית לזהות תהליכים שיקרו פה. אבל בוודאי, עשה עבודה מדהימה, מרשימה, אנחנו נציג את זה בפורום הרימון, לא היום. היום הכנו את זה, אבל לא נראה את זה. מיפוינו מה קורה בעיר, הסיוע הממשלתי שדיווחתי עליו בפעמים קודמות. למי הוא הלך, לכמה חדרים, לכמה, איפה זה חדש לגמרי, איפה זה תוספות חדרים, הכול מתוך ראייה עתידית, צופה פני עתיד שכשיגיעו כשיהיה הריבאונד הזה, הגדול שאנחנו

צופים. אז שלא נגיד, הסיבה שוב שלא מגיעים לירושלים כמו ב - 2019, והייתה שנה טובה, אבל יכולנו יותר, שיהיה לנו אפשרות לחדרים. וכן, משרד התיירות העביר סיוע ישירות למלונות שזה חשוב. אבל נציג את זה בפורום רימון ב - 29.9 וכל מי שפה מוזמן.

יהודה פרוידיגר:

יש לי רק שאלה קטנה.

יעל ביטון דה לנגה:

כן,

יהודה פרוידיגר:

באמת שאלה קטנה.

יעל ביטון דה לנגה:

בבקשה.

יהודה פרוידיגר:

כתבו על זה. יש לי שאלה קטנה,

יעל ביטון דה לנגה:

כן,

יהודה פרוידיגר:

דיברנו פה על אוטו – אוכל והכול. עכשיו בכורח הנסיבות, עשו ב - , איך קוראים לזה?

יעל ביטון דה לנגה:

במסילה.

יהודה פרוידיגר:

במסילה,

יעל ביטון דה לנגה:

כן,

יהודה פרוידיגר:

פוד – טראק,

יעל ביטון דה לנגה:

פוד – טראקים,

יהודה פרוידיגר:

בואו, המסילה עצמה היא מקום מקסים, לטייל, להיות לזה. יש לאורך הדרך פוד – טראקים, בוא נהפוך את זה לאיזה אטרקציה תיירותית.

יעל ביטון דה לנגה:

אני, אני אענה לך בנפרד על זה, לא קשור לישיבה הזאת, לא רלוונטי אוטו אוכל בפארק המסילה. אני לא רוצה להגיד לך, אלא רק לרמוז לך ויגיד לך חברי פה, איזה ביקורת חוטפת, חוטף הפוד – טראקים, זה של רישוי עסקים, זה לא קשור אלינו. זה היה כל הרעיון. לאפשר לעסקים ה - ,

יהודה פרוידיגר:

נכון,

יעל ביטון דה לנגה:

שניזוקו זה לעבור.

יהודה פרוידיגר:

בוא נעשה מהלימון לימונד.

יעל ביטון דה לנגה:

תלונות קשות מכל הכיוונים, מהירוקים, מהתושבים הרסו להם. זה לא נראה יפה. אתה לא מבין מה אני מקבלת, אתם חושבים זה קשור. קטן מאוד, לא רלוונטי ליעדים הגדולים שלנו. להביא מאות אלפים, לא את תושבי השכונה. אני לא רוצה את תושבי השכונה.

סטיבן רובין:

בדיוק נפגשתי עם כפיר על הנושא הזה,

יעל ביטון דה לנגה:

זה מיזם נקודתי.

סטיבן רובין:

שאוילי בעתיד שאנחנו, שארמון הנציב כן יהפוך להיות באמת מוקד תיירותי.

יהודה פרוידגר:

יש גם בתי מלון,

סטיבן רובין:

נבנה איזה קשר שם.

יהודה פרוידגר:

יש גם בתי מלון בארמון הנציב.

סטיבן רובין:

לא רק דרך בית לחם, כזה. עם שורה של פוד – טראקים שגולשים כל הכביש, שזה יהפוך להיות באמת מוצר תיירותי בפני עצמו. שאנשים יכולים להגיד - "אה, זה שווה את המסלול הזה בעיר שאני יכול לחבר ולבקר בכל הפנים הקולינריים שיש שם". זה משהו שמדברים עליו באמת בתור מוצר באמת תיירותי, אבל זה עוד.

יעל ביטון דה לנגה:

נכון. נכון, אבל זה גם ענר יציג לנו את זה בפעם הבאה, לא היום. אנחנו בזכות החבר'ה של פורום רימון. קודם כל תודה רבה, היי, הלו תודה. אני שמחה שנתנו את ההתייחסויות, עכשיו הם לא יהיו בסוף.

סטיבן רובין:

אני יכולתי לסיים עם זה תוך עשר דקות.

יעל ביטון דה לנגה:

נכון, נכון, אבל אפשרנו. זה קשה לנו, קשה לנו, אנחנו מורי דרך, קשה לנו לא לדבר. מה שאני רוצה להגיד זה שבזכות הפורום פה ופגישות עבודה מקצועיות שנעשו פה עם אנשי עין כרם, גם פנינה עין מור, גם אלון אוריון, גם כנרת שאני יושבת איתה בפורומים אחרים ועוד כמובן, פפה וכולה. אז עלה צורך מאוד מאוד חזק. תשמעו, זה גם, אני רוצה להגיד משהו לא, לא כדי להחמיא לעצמי, ממש לא זה. אני אגיד שנורא קשה לפתוח תוכנית שכבר אושרה וכבר מתחילה בביצוע ולהביא את האנשים כמו ענר ואחרים, והמתכננת ולהגיד להם תשמעו - אנשי עין כרם מעלים עוד כמה דברים ושהם ישבו איתנו, במשך חודש ישבנו גם ועדת התשתיות שהיה לוועד, צוות התשתיות וגם תחבורה תיירות שזה קשור. אני רוצה בבקשה שנסיים גג ב - 20 לשש, ולא בשש כמו תמיד. כי יש פה, יש לנו אירוע בתיירות היום, אנחנו נפרדים מדוד טוקר בפלאזה, אז אני חייבת להגיע בזמן, וכולנו, עוד כמה אנשים פה. אז אני מבקשת לאפשר רגע לענר, סמנכ"ל הפיתוח והביצוע גם מבחינתי של הרל"י, שיישב ימים או לילות כימים, או איך אומרים? עם אנשי עין כרם, אבל קיבלנו מאנשי עין כרם, אם זה מפנינה ומאחרים מסמכים ואנחנו רוצים לראות. ויש לנו קצת התקדמות, אבל בעיקר להציג

לכם את תוכנית הפיתוח של עין כרם. עכשיו גם אני החלום. חלום, חלום שלי, ואני בטוחה גם של ענר, זה שתהיה תוכנית כוללת כזאת של הכול בו זמנית, יללה, ניקח את ה - , פנינה, שנייה כי באמת קצרים בזמן אחר כך. תני לי לסיים רגע, בבקשה. אי - אפשר להפעיל פה את כל הארטילריה. מהרבה הרבה סיבות, לא מסיבה אחת. ולכן אני שמחה שסוף סוף הולך להיעשות בבקשה. אחר כך. פנינה, בבקשה.

פנינה עין מור :

שנייה, היות ולא כולם מצויים בחומר, הייתי רוצה בכל זאת לומר כמה,

יעל ביטון דה לנגה :

פנינה, בבקשה.

פנינה עין מור :

מילה,

יעל ביטון דה לנגה :

לא, פנינה, לא, בסדר, פנינה, אבל את היית, סליחה,

פנינה עין מור :

את עו"ד,

יעל ביטון דה לנגה :

אבל שנייה, בסדר, פנינה, אני מבקשת שתכבדי את זה שאנחנו ב - , באמת עשינו עבודות, שמענו אותך ארוכות, בזכותך הרבה דברים, לא, פנינה,

פנינה עין מור :

יש פה חברי מועצת העיר שלא שמעו.

יעל ביטון דה לנגה :

אני מבקשת, יש פה זמנים של אנשים, אנחנו הצוות המצומצם המקצועי, שמענו אותך ארוכות וזה היה מעניין ותרמת לנו הרבה. אני צריכה עכשיו, אין לי בעיה לייצר עוד דיון זוטא אחר, לא במסגרת היום. אבל,

פנינה עין מור :

אני רוצה אז לדבר,

יעל ביטון דה לנגה:

אבל אני מבקשת לתת לענר להתחיל, ובסוף רק, אני זה, בגלל זה עשיתי את כל ההקדמה הארוכה הזאת. בסוף אני מבקשת יהיה סבב קצר, ותזכרו שכבר עשינו חלק מהדברים האלה. ואייל בסוף יתמצת את מה שאנחנו ביקשנו מענר ומהרל"י כתוספת שזה מתבסס על הדברים שלך גם. אז בבקשה ענר.

ענר עוזרי:

טוב, אז אחר הצהריים טובים. שמי ענר עוזרי, אני סמנכ"ל ברשות לפיתוח ירושלים. תוכנית עין כרם היא בעצם תוכנית שמתגלגלת, ואולי באמת חלקכם מכירים אותה הרבה מאוד שנים, אני מדבר על, לדעתי בורסיות כאלה ואחרות, מעל 15 שנה.

פנינה עין מור:

40 שנה.

ענר עוזרי:

לא, אז אני אומר מה שאני מכיר. בסיטואציה, בתצורה הזאת או בקו כחול בגבולות העבודה. ובעצם היו לה כמה וכמה מטרות. אחד, זה באמת לקחת את המרחב הציבורי ולנסות כמה שיותר להחזיר אותו. לציבור, לציבור כתושבים, לציבור כתיירים, זה פעם אחת. פעם שנייה, זה באמת לבוא ולעשות upgrade לתשתיות. מה שהיה נכון לפני 40 או 50 שנה, מאז שהייתה איזה סוג של הקפאת תצורה של המקום שם. אני לא מדבר על שדרוג של כביש או מדרכות או דברים כאלה, אלא ממש כאילו לעשות איזושהי, איזושהי התייחסות מגורית למרחב, אז כמובן, הצרכים האלה באו והשתנו. ולנסות לחבר, מה לעשות באופן חיובי. המרחב הזה בא ו - , הוא חלק מעיר ואנחנו רוצים לבוא ולחבר אותו כמה שיותר, גם לאתרי התיירות האחרים, גם למסלולי האופניים, למרחבים אחרים שנמצאים מסביב חדשים וישנים וכולה. ולמעשה מזה, באמת אני יודע שזה 15 אולי 40 שנה. הפרויקטים האלה, מה שאתם רואים כאן הם באמת אזורי התערבות שבאמת אנחנו באנו ואמרנו במשך השנים, שאנחנו אמורים לבוא ולהיכנס אליהם, ואין דיון. ואני לא אומר את זה לא בהתרסה ולא ברצון לניגוח, ולא. אין דיון שאנחנו לא מגיעים ועל הנושא הכי, על כל אחד מהפרויקטים שאתם רואים כאן, ונאמר לנו לא עשיתם שיתוף ציבור. אני לא אומר שאת אמרת. אני אומר שנאמר לנו לא עשיתם שיתוף ציבור, לא עשו שיתוף ציבור בהיבט הזה, ולא בהיבט הזה, ולא בהיבט הזה. ויש די והותר חומרים, ותודה לאל גם אנחנו משתדלים לתעד את הדברים, כדי שההתייחסות תהיה או האיזון, מהתושבים ומהתיירים ומכל מי שנמצא באמת בשטח וצורך את המרחב הזה, יוכל לבוא ולהעיר את ההערות שלו, ולתת את ההתייחסות שלו, ולא תמיד הכול אפשרי. אני יודע שאני נותן רגע איזושהי הקדמה ארוכה, אבל זה, זה ליבת העניין, שלא כל דבר שאנחנו רוצים ניתן לבוא וליישום, לא טכנית לפעמים, ולפעמים לא תקציבים וכולה, וכולה. אנחנו רואים כאן לצורך העניין מי שמכיר אני נותן רגע איזושהי ראייה לגבי עין כרם כהתייחסות כוללת. פה אנחנו רואים את רחוב המעיין כרחוב תיירותי מובהק. רחוב עין כרם, כאשר מכאן אנחנו מתחברים לכיוון מזרח לכיוון דרך

כרמית, קריית מנחם וכולה. ומכאן אנחנו ממשיכים לכיוון צומת כרם, מבשרת, שורק וכולה. ולמעשה כל מה שאתם רואים כאן זה אותם דברים שדיברתי עליהם בפתיח כאמירה מה אנחנו עושים איתם. לצד השדרוג של המרחב הזה, אנחנו מחזירים את המרחב הציבורי לציבור. אנחנו מחברים אותו לפרויקטים חדשים וישנים ומנסים לעשות כמה שאפשר Upgrade ושדרוג של מרחב שיתאים לצרכים הקיימים, שמה שלא תמיד, בחלק מהמקרים כן, אבל לא תמיד תואם המרחב הציבורי למה שהוא עתיד לבוא ולפגוש.

יעל ביטון דה לנגה:

אתה יכול רגע להגיד מילה לאלה שפחות ליוו את התהליך הזה, אני כן ועוד כמה. כמה זמן עבדתם על התכנון וכמה פגישות הוקדשו לשבת עם וועד עין כרם או עם שיתוף ציבור, בערך, לא צריך לדייק, אבל להראות את זה,

ענר עוזרי:

אני יכול להגיד שלאורך השנים ולא השנה, אני לא מדבר עכשיו על 40 שנה. לאורך העשר שנים האחרונות התקיימו עשרות פגישות, עשרות של פגישות עם הוועד ועם התושבים, עם הוועד שהוא וועד שמתעדכן, והוא מתחלף אחת לכמה שנים, עם כמה וכמה ועדים. ולא תמיד גם המידע עובר מועד אחד, מועד אחד לחדש וכן הלאה. לא נעשית העברת מקל, לפעמים מלאה, ולכן יש את סיכומי הפגישות, והדברים האלה קיימים. מאז שאני בפרויקט, שזה אומר בשנה וחצי, שנה ושמונה האחרונות, אני חושב שאנחנו מתדלקים וזה לא בגללי, אלא כי זה באמת הצרכים שקיימים בשטח. אנחנו מתדלקים את התקשורת עם הוועד, עם אנשי הוועד, עם, עם התושבים. רק לפני שלושה שבועות עשינו פגישה עם, עם הוועד ושבוע אחר כך עשינו שבוע, או כמה ימים אחר כך עשינו פגישה גם עם התושבים, וזה לכאורה לא דברים שאנחנו צריכים, כי הפרויקט הוא, אני מדבר עוד שנייה, על פרויקט שנמצא בביצוע שלכאורה דברים שאני לא צריך אותם, הרי אנחנו עובדים. וזה יש לצד הפרויקט שבביצוע, יש גם שיתוף ציבור שוטף של נציגי שיתוף ציבור, לא נציגה, נציגי שיתוף ציבור, ואנחנו עושים את העבודה הזאת באופן רציף.

יעל ביטון דה לנגה:

מי הגורם המרכזי שאתם. סליחה, כן.

לורה ורטון:

רק רציתי לשאול, זה יפה אני שמשתפים את הציבור, אבל אתה יכול להצביע על דברים ששיניתם או?

ענר עוזרי:

ברור,

לורה ורטון:

או לקחתם בחשבון?

ענר עוזרי:

בוודאי,

יעל ביטון דה לנגה:

כולל עכשיו.

לורה ורטון:

דבר אחד להקשיב,

ענר עוזרי:

לא, לא, אני לא מקשיב, אנחנו עושים,

לורה ורטון:

אבל אפשר להקשיב, ולהגיד - בסדר, שמענו, בכל זאת נעשה,

ענר עוזרי:

לא, אז אמרתי, אז אמרתי, יש דברים ואני לא, לא אתכחש לזה. יש דברים שאי אפשר לבצע. יש דברים שעשינו את הפטריארכיה הארמנית ברובע, בעיר העתיקה, חלק מן ההתנגדויות של התושבים היו, תעשו, עד שלא תעשו את הדרך הזאת דו סטרית, מי שמכיר את הדרך. מהקישלה לכותל, בקושי עובר שם רכב אחד, ומתחכך בקירות. אז לעשות אותה דו סטרית, אנחנו מתנגדים.

לורה ורטון:

בסדר.

ענר עוזרי:

אז יש דברים שאי-אפשר.

לורה ורטון:

יש, אני לא,

ענר עוזרי:

או פתח בחומה.

לורה ורטון:

מצפה שכל.

ענר עוזרי:

לא, אז אני אומר, יש דברים שהם בלתי אפשריים,

לורה ורטון:

כן,

ענר עוזרי:

או תקציביים בלתי אפשריים. יש דברים שהם אפשריים ואנחנו עושים אותם. אנחנו יכולים לבוא ולעשות רמות של גימורים, של חומרים, של ריצופים. אנחנו, הפרטים נעשו יחד עם התושבים. המבנה של הפארק לצורך העניין, נעשה יחד עם ה - , יחד עם הציבור, יחד עם התושבים.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להצביע על דבר מהותי,

לורה ורטון:

ששיניתם.

יוחנן וייצמן:

שהציבור רצה, ולא יכלנו לעמוד בו?

ענר עוזרי:

דבר מהותי,

לורה ורטון:

או להיפך, הפוך, או להיפך,

יעל ביטון דה לנגה:

ההיפך,

ענר עוזרי:

אני אגיד לך,

יעל ביטון דה לנגה:

להיפך,

יוחנן וייצמן:

אני באתי מהצד של הרעים,

ענר עוזרי:

אז אני אלך מהצד של הטובים. היה דבר אחד, והוא מהותי, והוא דבר שאנחנו לא עושים, וכאילו התקבצו פה הרבה מאוד תקציבים עירוניים, ממשלתיים וכולה. תגיד לכם גם פנינה ליבת הבעיה של עין כרם, וסליחה שאני יורד תת, לתת הקרקע תרתי משמע, זה נושא של בעיות הניקוז. מה לעשות, יש טופוגרפיה ועין כרם נמצאת במורד.

יעל ביטון דה לנגה:

בבקעה.

ענר עוזרי:

בחלק, מהבקעה יש עוד אחריה עוד בקעות,

יעל ביטון דה לנגה:

כן,

ענר עוזרי:

אבל היא די נמוכה טופוגרפית. ואחד הנושאים העיקריים שאנחנו באנו והשקענו בהם, והגדרנו כתכולת עבודה, וזה ייאמר לזכותו של מנכ"ל הרל"י זכרנו לברכה, אייל חיימובסקי, שזה היה ליבת הפרויקט. לבוא ולעשות פרויקט שהוא קוסמטיקה זה nice to have, זה נחמד, זה סקסי, סליחה שאני אומר, אבל הוא לא באמת נותן את המענה הנכון. ואחד הדברים שגרמו גם לקח זמן להוציא את הפרויקט הזה לביצוע. לקח כמה שנים, תכננו וחזרו, וחזרו ותכננו ואי אפשר היה להוציא אותו לביצוע מטעם אחד, יש כאן בחלק הדרומי של ה - , של השכונה יש בית חולים נקרא סנט וינסנט. יש שם ילדים שמחוברים לא עלינו ולא עליכם. מחוברים למכשירי הנשמה 24/7, ואי אפשר היה לנתק, למנוע, לסגור את הרחוב, את שתיים, את רחוב המעיין, לא ניתן היה לבוא ולסגור אותו לפרק זמן ארוך מידי, כי זה מסכן אותם. אנשי צוות לא יכולים להגיע, ואם חס ושלום יש אירוע חירום אי אפשר להגיע אליהם וכולה, וכולה. והצלחנו להגיע לתמהיל מיוחד, זה עוד פעם אני אומר, זה הצעה של אייל, היה איך לבצע את זה, פשוט לקחנו חלק מהרחוב ועשינו רק אותו, את מה שחייבים לעבור ברחוב, כבעיית הניקוז ועברנו גם ללילות, ואז בעצם לא היה צורך לסגור את כל הצהוב, את כל רחוב המעיין. וזה הפך את הפרויקט מ - NO GO ל - GO, וזה דבר שונה.

יעל ביטון דה לנגה:

מה פתחתם שמה את (לא ברור)?

ענר עוזרי:

כי הפכנו את ה - , החלפנו את מערכות הניקוז,

יעל ביטון דה לנגה:

חפרתם?

ענר עוזרי:

החלפנו מערכות ניקוז.

יעל ביטון דה לנגה:

זה כבר קרה?

ענר עוזרי:

של שנים, זה כבר קרה, למעט קטע אחד, שעוד נשאר לסיים אותו, וסיימנו. אבל החלק המורכב של סגירת הכביש הושלם. הסתיים ועמדנו בלוחות הזמנים. עבדנו לילות, 11 וחצי שעות שסגרנו את זה, אבל כדי שנעמוד בצרכי התושבים ולא רק שיתוף ציבור למראית עין, העמדנו פה אמבולנס בכוננות, שזה לא קורה בשום במקומות אחרים. העמדנו כאן מוקד 24 שעות, מוקד שמתקשרים אנשים בכל רגע ויש בעיה. סיפקנו, הם בסוף לא היו צריכים, אבל היה לנו בכוננות גנראטור לבית חולים שהם צריכים במקרה שיש, במקרה שאנחנו בטעות לא תכננו לפגוע בקווי החשמל. אבל אם היינו פוגעים בקו חשמל, אז מיד אנחנו צריכים לחבר את החולים, את הילדים והיה לנו שם גנראטור. הם בסוף דחו אותנו, אומרים לנו תודה, אנחנו לא צריכים, אבל היה לנו בכוננות וכולה, וכולה. כלומר אלה, זאת מעטפת שלא קיימת בפרויקטים אחרים, וזה שיתוף ציבור שלא תמיד גם רואים אותו כי הוא, הוא, הוא בחומרים ה - , בתת הקרקע, הם לא הדברים שרואים מעל הקרקע, אבל זה מה שהפך את זה ותדברו, אני אשמח. פנינה מכירה אותם היטב. תדברו עם החברה של סנט וינסנט. דיברתי גם איתם שבוע שעבר בשיתוף ציבור, וזה לא כי איזה משהו שהוא, זה חלק מלבד הצוות של שיתוף הציבור שעושה את העבודה ביום יום אנחנו, אני גם עושה איתם, גם אפרת אבן אור שלא יכלה כי היא בחופש, לא יכלה להצטרף לדיון הזה, אבל היא ממונה על הפרויקט בהרליי, וגם אני, כמי שממונה על הביצוע, עושה גם דקירות לאורך ה - , לאורך כל תקופת פרויקט שאנחנו לא צריכים להיות שם, לכאורה. הפרויקט עבר לביצוע במוריה, אנחנו לא צריכים להיות שם, אבל אנחנו שם, כי אנחנו רוצים, א', לעמוד בהבטחות שהבטחנו.

יעל ביטון דה לנגה:

תוך כמה זמן הפרויקט הזה מיועד להסתיים?

ענר עוזרי:

הוא מסתיים במרץ, הוא שנה, הוא שנה. הוא יסתיים במרץ. אנחנו מנסים להקדים את לוחות הזמנים. חלק מהדברים לא תלויים בנו.

יעל ביטון דה לנגה:

אני רוצה, ברשותך,

ענר עוזרי:

אנחנו,

יעל ביטון דה לנגה:

תעבור על ה - ,

ענר עוזרי:

אנחנו נמקם פה רגע את הפרויקט,

יעל ביטון דה לנגה:

המאמצים העיקריים, ואחר כך גם את תוצאות הדיון שהיה לנו עם פנינה ועם אייל ועם כל מי ש - , היה עם סטיבן כמובן, של הבקשות המיוחדות הנוספות שביקשנו, ושנענית להן. כדי להראות שבאמת, זה קרה לפני שבועיים, חבר'ה, זה הרבה אחרי שהתחילו את הביצוע, וזה רק מראה לכם שלא תמיד אפילו שיתוף ציבור הוא מספיק, או שלא היו קשובים פעם ועכשיו קשובים יותר. לא יודעת.

ענר עוזרי:

לא, לא תמיד היו קשובים, לא תמיד אפשר (לא ברור) הכול,

יעל ביטון דה לנגה:

אני לא יודעת, אבל אני יודעת שאפשר. עוד,

ענר עוזרי:

מה שאפשר עושים.

יעל ביטון דה לנגה:

ON GO.

שרה דוידוביץ:

שיותר קשובים.

ענר עוזרי:

מה שאפשר, אנחנו עושים. יש לנו כאן, אני אמפה אותם ככה די ב - , גם פרויקטים שהם יותר ככה אקסטנסיביים, ויש פרויקטים שיותר אינטנסיביים. פרויקט אחד הוא פרויקט של הבוסתן. הבוסתן הוא אחד מ - , אתם מכירים אותו. אני לא הכרתי אותו כמובן לפני שבאתי לכאן, לפני שהייתי חלק מהפרויקט.

יעל ביטון דה לנגה:

בוסתן המעיין אנחנו,

ענר עוזרי:

בוסתן המעיין.

יעל ביטון דה לנגה:

יפיפה.

ענר עוזרי:

התושבים או תושבי הכפר קוראים לכל המרחב הזה מרחב הרבה יותר גדול כבוסתן, אבל זה לצורך העניין הבוסתן. פרויקט שבו התחילו הוא פרויקט שנהרס לפני שני חורפים בגלל זרימות מים עצומות. הפרויקט הזה. בעזרת השם הנזקים האלה לא נראה אותם בשנים הבאות. ייצרנו פה גם טרסות, וגם הסדרה של גינון שממש מושלם בימים אלה. ועדיין אנחנו נראה פה בחורפים זרימות של מים, אבל הרבה יותר נמוכות.

יעל ביטון דה לנגה:

מתונות.

ענר עוזרי:

כן, ובעוצמות הרבה יותר נמוכות, בשביל להרגיש את הגשם, אבל לא, שזה לא ייחרס. פה יצרנו את אותו קו ניקוז מחוץ לאדום, את אותו קו ניקוז שיזרים לנחל את הזרימות.

יעל ביטון דה לנגה:

זה קו חדש לגמרי?

ענר עוזרי:

קו חדש.

יעל ביטון דה לנגה:

שלא היה אף פעם.

ענר עוזרי:

קו חדש, לא, לא היה, מטר וחצי, תבינו מה זה מטר וחצי קוטר.

יעל ביטון דה לנגה:

איפה? על הגדה הצפונית?

ענר עוזרי:

כן, הוא מחוץ ל - ,

יעל ביטון דה לנגה:

הוא על הגדה?

ענר עוזרי:

הוא מחוץ לבוסתן.

יעל ביטון דה לנגה:

על הגדה הצפונית?

ענר עוזרי:

על הכביש,

יעל ביטון דה לנגה:

על הכביש?

ענר עוזרי:

יש שם כביש,

יעל ביטון דה לנגה:

על הכביש,

ענר עוזרי:

יש שם כביש היקפי,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, אוקי,

ענר עוזרי:

הניקוז בעצם נע מרחוב עין כרם, הוא נע בשני קווים. קו אחד מגיע מכאן, וקו שני מגיע מכאן דרך רחוב עין כרם, דרך הסובה. ובעצם יורד קו אחד יורד לכאן וקו שני יורד לכאן.

יעל ביטון דה לנגה:

יפה.

ענר עוזרי:

ואז בעצם זה משהו Overflow הוא יורד לתוך הבוסתן, מה שיש גלישה ואז הזרימות הרבה יותר חלשות, נעימות, תיירותיות נקרא להן, מרגישות, מרגישים חורף, ומרגישים בעצם את ה - ,

יעל ביטון דה לנגה:

בטבע.

ענר עוזרי:

את התחושה שאנחנו בטבע, והזרימות החזקות. מה? לא, לא, אני עוד לא, אני עוד לא,

יעל ביטון דה לנגה:

כנרת (לא ברור) נכנסה אחר כך,

ענר עוזרי:

חכו שאני אסיים,

יעל ביטון דה לנגה:

היא נציגת ועד עין כרם יחד עם פנינה. לצערי הרבה לא היו, פשוט לא היו, והם, כי הזמנו את כל אנשי עין כרם, אבל הם לא נמצאים, לצערי.

ענר עוזרי:

אז הבוסתן הסתיים אחרי כל הנזקים שנגרמו וכולה, יסתיים אני מעריך עד סוף, עד סוף אוקטובר אם אני לא טועה, ובזה הדבר הזה מספר אחד מאחורינו.

יעל ביטון דה לנגה:

וישתלו עצים חדשים? או שזה?

ענר עוזרי:

כן, כן,

יעל ביטון דה לנגה:

יפה.

ענר עוזרי:

ישתלו עצים חדשים,

יעל ביטון דה לנגה:

יפה.

ענר עוזרי:

גינן חדש.

יעל ביטון דה לנגה:

יפה.

ענר עוזרי:

הכול. שתיים, זה אותו רחוב המעיין שאתם מכירים. הנה, כן אלה העבודות על הבוסתן, טרסות וכולה. זה בעצם רחוב המעיין, מה שראיתם כאן מתחת לדבר הזה ואתם זה מה שאנחנו משתדלים לעשות בכל פרויקט, לא להגיע ולגעת בקוסמטיקה, לא לגעת רק במרחב הציבורי. מה שנראה מאוד מאוד מרשים ומאוד יפה, אם לא לוקחים בחשבון את כל גורמי התשתית. וחברות התשתית שהיו כאן, אני יודע שזה קצת מלאה, אבל זה, זה העיקר כשמגיעים לפרויקטים כאלה. לא לגעת במה שיפה, לא רק בריצוף ובריהוט ובסככות, ובמרקיזות, וכולה. אלא לקחת פרויקט ולקחת אותו הוליסטי ואמיתי, גם בפונקציונאליות שלו וגם ב - , וגם במרכיבים, המרכיבים האחרים בכל המעטפת. וכאן ברחוב הזה, ממה שאתם רואים לצד.

יעל ביטון דה לנגה:

זאת הדמיה כמובן.

ענר עוזרי:

זאת הדמיה שמשקפת מאוד את המציאות, היא הדמיה יחסית חדשה. גם אנחנו נחליף את מרקיות של ה - , של המסעדות, גם הריצוף. אתם רואים את ההבדל בגוונים לבין מסעה, בין מסעה שהיא מאבנים שחורות תעשייתיות לבין.

יעל ביטון דה לנגה:

סליחה, איך קראת לזה?

ענר עוזרי:

מסעה.

יעל ביטון דה לנגה:

מסעה שנוסעים עליה?

ענר עוזרי:

מסעה,

יעל ביטון דה לנגה:

ויש מערכות שדורכים עליהן?

ענר עוזרי:

בדיוק, נכון,

דוברת לא מזוהה:

אמור להיות כניסה לרכבים הרחוב הזה?

ענר עוזרי:

תהיה, בטח, תמשיך, היום כבר יש.

דוברת לא מזוהה:

זה מה שאני שואלת.

ענר עוזרי:

כן, כן, לא, לא, היום יש, זה יימשך. אנחנו עובדים על נושא של מחסום שיהיה באזור הזה, שבעצם יאפשר כניסה רק למורשים בלבד. אין עדיין הסכמות של כולם, כלומר תושבים. כן.

יעל ביטון דה לנגה:

זה גם חלק, זה שאלה טובה.

ענר עוזרי:

תושבים כן,

יעל ביטון דה לנגה:

זה חלק,

ענר עוזרי:

אתם ודאי תסכימו.

יעל ביטון דה לנגה:

התושבים,

ענר עוזרי:

לא בגלל שכאילו אני מנסה לנבא לה, כי זה מאוד באינטרס שלכם להסכים לזה, כי זה יאפשר בעצם מרחב ציבורי, שוטטות ותנועה מאוד נוחה של התיירים ושלכם, הדרכות וכולה.

יעל ביטון דה לנגה:

כמו בנחלאות.

ענר עוזרי:

יש התנגדות של חלק מהכנסיות. אנחנו עובדים על זה בסדר, אבל התשתית.

יעל ביטון דה לנגה:

למה הכנסיות מתנגדות? כי אז הצליינים מתקשים להגיע?

ענר עוזרי:

לא, כי אז, אז הם חוששים.

דוברת לא מזוהה:

הם באים ברגל הצליינים,

ענר עוזרי:

כן, לא,

יעל ביטון דה לנגה:

נו אז מה?

ענר עוזרי:

הם חוששים, הם חוששים מזה, שבעצם תהיה סוג של מניעה מהם לחלקם לבוא ולהגיע, כי זה לפי מספר רכב. אז כאילו זה פחות מאפשר להם,

יעל ביטון דה לנגה:

אז לא, זה נסדיר, מה?

ענר עוזרי:

פחות מאפשר להם אותה גמישות שקיימת היום. מצד שני,

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו נסדר,

ענר עוזרי:

אנחנו חושבים שהיתרונות,

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו נסדר את זה,

ענר עוזרי:

גוברים על ה - , על החסרונות.

יעל ביטון דה לנגה:

התגברנו על זה בנחלאות, נתגבר על זה פה.

ענר עוזרי:

לא, אני לא מוטרד מה זה,

יעל ביטון דה לנגה:

עם התושבים של נחלאות.

ענר עוזרי:

כן, כן, אני לא מוטרד.

כרמית:

דרך אגב מי שמכיר את ה - ,

ענר עוזרי:

עמודים.

כרמית:

העמודים האלה,

יעל ביטון דה לנגה:

הם יורדים,

ענר עוזרי:

זה מה שיהיה, זה מה שיהיה, זה יהיה מחובר למנת"י, ובעצם כמו כל מחסום,

יעל ביטון דה לנגה:

מנת"י זה,

ענר עוזרי:

מינהל תנועה ירושלים.

יעל ביטון דה לנגה:

ירושלים שזה ממש המוח שחושב ומנתב את התנועה.

ענר עוזרי:

זה כל הכבישים, כבישים, מחסומים, כאילו שהם לא,

יעל ביטון דה לנגה:

מחסומים,

ענר עוזרי:

תפעוליים עירייה, אלא הם תנועה, המחסומים של בגין, המחסומים של העיר העתיקה וכולה, וכולה, כל מחסום שנמצא באמת בסמיכות,

יעל ביטון דה לנגה:

גבעת מרדכי,

ענר עוזרי:

גבעת מרדכי, כל מה שנמצא בסמיכות ל - , שסוגר כביש או תנועות כאלה, בעצם מנוהל ממקום אחד, עם מצלמות, עם ראייה. מנהרת הגיחון אותו דבר, כל אלה מנוהלים ממקום אחד. זה הדבר הנכון. אז ברגע שתהיה כאן את החסימה, אז בעצם תתאפשר תנועה רק למורשים בלבד. ואז המרחב הזה.

יעל ביטון דה לנגה:

הכיוון זה מי? תושבי הכפר והמנזר, המנזרים והכנסיות?

ענר עוזרי:

תראו, יש נכים,

יעל ביטון דה לנגה:

או מה?

ענר עוזרי:

יש גם נכים, יש כל מיני קריטריונים,

יעל ביטון דה לנגה:

נכים, אוקי,

ענר עוזרי:

גם שחייבים לתת להם.

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי,

ענר עוזרי:

אז אנשים עם מוגבלויות, נכים ודאי חייבים לקבל.

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי,

ענר עוזרי:

מוניות, מוניות נותנים להם, כי הם גם מורידים אנשים,

יעל ביטון דה לנגה:

תיירות, כן,

ענר עוזרי:

עם מוגבלויות וכולה, וכולה. אבל הרעיון הוא לצמצם למינימום, כלומר לא לאפשר פה תנועה עכשיו חופשית. נגיד לצורך העניין, ספקים, ספקים יוכלו לעשות את זה בשעות מסוימות. יהיה להם הרשאה, אבל בשעות מסוימות, ולא להפוך את זה לפתוח ללא שום ניהול, אלא ההפך לנהל את הדבר הזה בצורה יותר מושכלת ונכונה למקום.

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי,

ענר עוזרי:

אז לצד הדבר הזה, כשאנחנו נכנסו לפרויקט הזה, חלק מגורמי התשתית כן רצו, ולא רצו, ורצו להיכנס רק באופן חלקי. חברת חשמל לא רצתה להיכנס, גיחון לא רצו. הצלחנו להכניס את כולם פנימה וזה האתגר, להכניס את כולם פנימה. חלקם נכנסו גם באיחור, אבל אנחנו נעמוד בלוי"ז והצלחנו להכניס את כולם פנימה. ואז באמת אנחנו מקבלים פה רחוב שעושה upgrade משמעותי שב - 20, 25 שנה הקרובות, אם אין איזה קטסטרופה, או אין איזה תיקון תקלה ספציפית, אין שום סיבה לפתוח אותה. ואז אנחנו לא רואים את אותם טלאים, שאנחנו רואים שהיינו רואים בעבר. במקומות מסוימים, לא נראה אותם כאן. זה רחוב המעיין. בפארק העליון, זו ההדמיה של הבוסתן למי שמכיר כאן למעלה רחוב המעיין. בפארק העליון, הפארק העליון, הפארק העליון הוא פארק,

יעל ביטון דה לנגה:

הפארק העליון, זה מי שאולי פה מכיר את הגינה הציבורית,

יוני שפירא:

נראה לכם,

יעל ביטון דה לנגה:

בצד היותר המזרחי מעל הסובה, מעל הסובה היום של האוטובוסים,

ענר עוזרי:

נכון,

יעל ביטון דה לנגה:

מה? מה?

ענר עוזרי:

לבנונית, נכון,

יעל ביטון דה לנגה:

היום יש שם את החצר, חצר,

יוני שפירא:

אני בתור ירושלמי,

יעל ביטון דה לנגה:

כן, בדיוק.

יוני שפירא:

(לא ברור) הלבנון, לא יעזור כלום.

ענר עוזרי:

גם כאן, גם כאן אנחנו מדברים בעצם על, על אותם עקרונות שדיברתי בפתיח. אנחנו מדברים על פארק שבעצם די מוזנח. אתם מכירים אותו בטוח יותר טוב ממני. ראיתי שם מתקנים שאני בתור ילד ראיתי, ואותם ברזלים קטנים, אותם ספסלים כאלה, שיושבים על דיקטים ואיזה דברים. חשבתי שנעלמו מהעולם אבל הם עדיין קיימים והדבר הזה הולך לעבור Upgrade גם ברמה תיירותית וגם ברמה של תושבים. ברמה של תושבים הם יקבלו כאן, כלומר יהיו פה את אותו מגרש רק משודרג, מגרש כדורסל אם אני לא טועה, נדנדות, פינות ישיבה וכולה. כל המרחב הקדמי, תראו פה ההדמיה זה אולי יותר טוב ממה שאני אגיד. כל המרחב בעצם יהיה משולב עם מדשאות, לצד מתקני המשחקים, גם מתקני כושר כמובן, וכל אותם מדשאות ופינות ישיבה. ראיתי ב - , שהייתה איזה שהיא בקשה לגבי נושא של אמפים, לייצר איזה שהן פינות ישיבה בצורה של אמפי, אנחנו נבדוק את זה. כלומר, זה משהו ש - ,

יעל ביטון דה לנגה:

זה למשל אחד מהדברים שאנחנו העלינו פה,

ענר עוזרי:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

כמורה דרך אנחנו זה חסר לנו, אין לנו איפה להושיב את האנשים.

ענר עוזרי:

אז אני אגיד כל הנושא של האמפי,

יעל ביטון דה לנגה:

ובכל מקום שעשיתם את זה, זה פשוט מתנה. למשל בפארק הצבאים, פארק הצבאים אני אומרת, איך זה נקרא?

דובר לא מזוהה:

עמק הצבאים.

יעל ביטון דה לנגה:

עמק הצבאים,

יהודה פרוידיגר:

עמק הצבאים.

יעל ביטון דה לנגה:

זה עוזר לנו מאוד הסוכות, הפרגולות אז, אבל מינימום זה שיש איזה, אתה יודע, החצאי ירח האלה, יופי.

ענר עוזרי:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

אתה עושה לנו את זה?

ענר עוזרי:

לא, לא, אז רגע, אז אנחנו בודקים את זה. זה כרגע לא קיים. המדשאות קיימות. אלה הספסלים. כן,

יעל ביטון דה לנגה:

זה קריטי.

לורה ורטון:

הוא אומר שזה תופס מקום.

ענר עוזרי:

אותם אמפי, אותם אמפים לא קיימים, נכון, בדיוק כמו שלורה אומרת. הרעיון היה, אני חוזר חזרה אחורה. הרעיון היה שבעצם אנחנו לוקחים, אתם רואים את כל הארבע שהוא משולב ביחד. הסובה הקיימת בעין כרם, היא לא סובה שבאמת, אולי חלקכם תסכימו, אולי לא, היא לא סובה שמשרתת שנותנת את המענה ש - , שלשמה היא הוקמה. היא הוקמה כסוג של סובה, שאמורה לעשות סוג של דרופ - אוף במקומות מסוימים. אבל כמו שאמרנו, מבחינת התאמה של המרחב הזה לעידן של היום, הכניסות והיציאות של הרכבים לתוך הסובה, כלומר לאותו לאותה כניסה מרחוב עין כרם, לצד זה שיש חניה באותם באותה סובה, ולא רק דרופ - אוף, הופכים את המרחב הזה ואת הכביש בעצם לאזור מאוד עמוס וצפוף. ובאמת, במקום שהכיכר הזאת או המעגל תנועה הזה ייהפך להיות, את אותם אמפים שדיברתם עליהם, פינות ישיבה לתיירים,

יעל ביטון דה לנגה:

לא, דיברנו גם,

ענר עוזרי:

כחלק,

יעל ביטון דה לנגה:

גם בגינה עצמה,

ענר עוזרי:

לא, לא, אני,

יעל ביטון דה לנגה:

לא רק בסובה.

ענר עוזרי:

אני יודע, אני יודע.

יעל ביטון דה לנגה:

דווקא על הסובה אנחנו לא בעד,

ענר עוזרי:

רגע, רגע, אני יודע.

יעל ביטון דה לנגה:

מה שאתה מציג,

ענר עוזרי:

תאמיני לי שאני,

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו מתנגדים,

ענר עוזרי:

אני יודע, אני יודע,

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו די מתנגדים פה רוב האנשים.

ענר עוזרי:

תניחי שאני יודע שיש התנגדות,

יעל ביטון דה לנגה:

לא, ברור, שאתה יודע,

ענר עוזרי:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

כתבנו את זה,

ענר עוזרי:

לא, בסדר. אני אומר אם זה לא, גם, גם לא כאן, גם הייתה התנגדות במקומות אחרים, אבל צריך להבין את הרעיון של הדבר הזה. הסובה הזאתי, בעצם המטרה שלה הייתה לבוא ולחבר את הפארק וכאן אותם מקומות ישיבה, כי אין הרבה פארקים לשכונה. אז השצ"פ הזה אמור לתת.

יעל ביטון דה לנגה:

ענר, סליחה,

ענר עוזרי:

רגע, שנייה, שנייה, רגע אני אסיים את המשפט.

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו מתבלבלים אבל בין שני דברים.

ענר עוזרי:

לא, לא. שנייה,

יעל ביטון דה לנגה:

בין החצאי ירח למדריכים בגינה, לבין מקומות ישיבה כאלה מעניינים שאתה הצעת לנו. אתה יודע שאנשים יוכלו להביא את הקפה, את,

ענר עוזרי:

לא, אז מקומות ישיבה קיימים. אתם ביקשתם ממה שהיה באמת שעלה בסיכום,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, אוקי, הבנתי, אז סבבה.

ענר עוזרי:

אז היה חצי גורן,

יעל ביטון דה לנגה:

סליחה,

ענר עוזרי:

שבאמת אפשר לעשות הדרכות של קבוצות.

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, סליחה.

ענר עוזרי:

והדבר הזה, אני אומר אנחנו צריכים רגע בשטח יחסית קטן, לעשות איזה מין תוכנית איזונים,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי,

ענר עוזרי:

שאפרופו זה, כלומר זה עבר שיתוף ציבור, עבר תיאום, עבר מול כולם, כשהאמת לייצר איזה שהיא אבחנה, יש את השצ"פ כשכונה, אין להם שצ"פים, וזה מה שאנחנו מנסים להחזיר כאן. שצ"פ שהיה, שצ"פ עירוני, כן? כאילו מבחינת, נקרא לזה גן ציבורי לצורך העניין, אבל לא קיבל את השדרוג הדרוש במהלך השנים וזה מה שאנחנו עושים, זה פעם אחת. פעם שנייה, צריך לקחת את אותה כיכר. עזבו רגע את הנושא התחבורתי. אני בכוונה עושה רגע הפרד ומשול, כי לצורך העניין אם לא הייתה בעיה תחבורתית. אף אחד לא היה מתנגד שיהיה את פינות הישיבה או את חצי הגורן. את מקומות ההדרכה במקום הזה, אף אחד לא הייתה לו התנגדות, אני מאמין. ולכן אנחנו עושים לצד הדבר הזה, לצד. היה גם, זה גם עלה מצד הוועד וגם אצל התושבים. ההתנגדות שאנחנו נעביר את מפרצי האוטובוסים לרחוב הראשי, לשים אותם ברחוב הראשי, יש תוכנית תנועה שמתייחסת לדבר הזה, בעצם לבוא ולהוריד את התיירים ברחוב הראשי במפרצים ייעודיים לדבר הזה, שיהיו גם כאן וגם בירידה מכיוון הר הצל, ובעצם האוטובוסים אמורים להחנות במקומות עורפיים באזור עין כרם, למטה ליד מקורות,

יעל ביטון דה לנגה:

וזה 8 חניות,

ענר עוזרי:

להסדיר לזה.

יעל ביטון דה לנגה:

8,

ענר עוזרי:

8 מפרצים.

יעל ביטון דה לנגה:

8 מפרצים,

ענר עוזרי:

רגע, רגע שנייה, שנייה רגע, אני אסיים, אני אסיים. רגע, רגע שנייה, שנייה. רגע, אז אני אומר רגע, אז אני, אז אחרי גם אחרי הדיון עם הוועד וגם אחרי הדיון עם התושבים, סיכמנו שאנחנו נעשה, יש דבר כזה שנקרא סימולציה. סימולציה, הדמיה, אבל לא הדמיה ויזואלית, אלא הדמיה. איך הדבר הזה אמור לבוא ולקרות במידה ועושים אותו. ופשוט כאילו מייצרים תנועה של

אוטובוסים, עושים סימולציה ממוחשבת, ומנסים להבין מה, איפה הכשלים. אז זה מה שאנחנו עושים כרגע, מאז הדיון שקיימנו עם התושבים לפני שבועיים שלושה ובודקים מה המשמעויות. וסיכמנו שאנחנו לא עושים שום פעולה, לא כזו ולא כזו, לפני שאנחנו חוזרים חזרה ומתאמים.

יעל ביטון דה לנגה:

תגיד איפה זה יתחיל הכי גבוה למעלה? מרחוב עין כרם, מהירידה? ממש, רגע,

ענר עוזרי:

לפני הסיבוב.

יעל ביטון דה לנגה:

רגע, רגע, לא, אבל שנייה,

ענר עוזרי:

לפני הסיבוב, כן, כן,

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו לא נבין,

ענר עוזרי:

לפני הסיבוב,

יעל ביטון דה לנגה:

לפני הסיבוב,

ענר עוזרי:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

ואז זה רק הרבע שעה הזאת שאמרנו העלאה, הורדה.

ענר עוזרי:

כן, פחות.

יעל ביטון דה לנגה:

8 אוטובוסים,

ענר עוזרי:

שניים, שניים, שניים,

יעל ביטון דה לנגה:

הוא קצת מגוחך באמת.

ענר עוזרי:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

שניים, שניים, שניים,

ענר עוזרי:

עם ניהול.

יעל ביטון דה לנגה:

עד, עד בית קפה הראשון.

ענר עוזרי:

עם ניהול, עם ניהול.

יעל ביטון דה לנגה:

עם ניהול.

ענר עוזרי:

עכשיו זה אומר,

יעל ביטון דה לנגה:

15 דקות,

ענר עוזרי:

לא, אבל לא רק בדבר הזה, אלא עלתה סוגיה נכונה,

יעל ביטון דה לנגה:

שמה? תראה אותה,

ענר עוזרי:

שבמידה ויש מצלמות גם לאכיפה, כמו שקורה בקניון הדר, כמו שקורה ברמת בית הכרם, כמו שקורה בכל מקום אחר בעיר שרכב עוצר יותר מהמותר, כלומר מקבלים אוטומטית דו"ח בדואר ואז הדבר הזה נפסק. אז אותו הדבר גם כאן.

דוברת לא מזוהה:

מה נפסק?

ענר עוזרי:

מפסיקים, או ממשיכים לשלם את הדוחות או מפסיקים להחנות זה, עדיף להפסיק להחנות.

פנינה עין מור:

כמה זמן,

כנרת:

הבעיה שזה גם נהגים חדשים,

יעל ביטון דה לנגה:

בין רבע שעה ל – 20 דקות.

ענר עוזרי:

לא משנה, יש מצלמות,

יעל ביטון דה לנגה:

אי-אפשר,

ענר עוזרי:

לא, לא, זמן, פרק של זמן להעלות ולהוריד נוסעים.

יעל ביטון דה לנגה:

להוריד 50 איש, להוריד 50 איש,

ענר עוזרי:

אוטובוס.

יעל ביטון דה לנגה:

להוריד 50 איש, זה רבע שעה, מבוגרים בכלל.

כנרת:

נכון,

יעל ביטון דה לנגה:

אם יש מישהו קצת עם ילדים וזה, זה אנחנו יודעים את זה, זה מה שאנחנו מכירים, ואפילו בתקופת ההתחלה של ההדמיה, כאילו שתעשו,

ענר עוזרי:

לא, אני כאילו,

יעל ביטון דה לנגה:

לתת קצת יותר, מרחב. פנינה, את מתוכננת לדבר אחרי ההצגה, בואי, באמת. שנייה, פנינה, אבל זה לא הוגן מה שאת עושה לי.

פנינה עין מור:

אוקי,

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו אותך שמענו באמת, גם בדיונים, קראנו, אבל רגע פנינה, את מתוכננת לדבר אחריו.

פנינה עין מור:

אוקי,

יעל ביטון דה לנגה:

פנינה, את אחריו, אבל אנחנו שואלים שאלות, את רוצה לתת סקירה, אנחנו מבקשים לתת לו.

פנינה עין מור:

אני לא רוצה לתת לו סקירה. אני רוצה לומר, שהתוכנית היא תוכנית נקודתית, שלא רואה את כל המכלול, ושאנחנו כחברה וכעירייה נכשלים כל פעם בבעיה נקודתית, מבלי שתהיה ראייה כוללת. אם יש מקום עם 5.5 מיליון מבקרים, עוד עצירה כזו, זה לא הפתרון. הפתרון יהפוך את מרכז העיר לתחנה מרכזית, זה גול עצמי. רוצים לשמור פה.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל פנינה, בזה פתחנו. את לא שמעת כנראה,

פנינה עין מור:

לא,

יעל ביטון דה לנגה:

בדיוק את המשפט הזה אמרנו בהתחלה, אבל בואי אמרנו כולנו זה החלום שלנו, שיהיה משהו, אבל זה לא עובד ככה. וכרגע אף אחד, אני, אני אומרת לך, גם ממה שהיינו יחד כל הדרך. מה שלמדתי ממך, מה שלמדתי על עצמי, על בשרי בעשרות שנים של הדרכה בכפר. היא אומרת לך שאם אני אגיד הכול או כלום, אז אני אעבור עוד 20 שנה כאלה, ואני רואה פה משהו שלפחות מביא קצת רווחה, קצת. אנחנו סובלים מהדבר הזה. אז אם אני אחכה שמשרד מורשת ומשרד ירושלים ומשרד התיירות, ושהמלחמה תיגמר וזה לא יהיה לא זה ולא זה, אז מה? ההיפך. מה שנעשה פה זה שלקחו כמה סוגיות ליבה ומנסים להתמודד איתם ואף הוספנו עליהם עכשיו, באמת בזכות המסמך שהעמדת. ואם את רוצה שנחכה עכשיו עוד 25 שנה, אני לא רוצה לחכות. אני רוצה, ואני שמחה שהוצאנו את הפרויקט הזה. אז בסוף כמובן אני אתן לך עוד פעם וכמובן להשלים. אבל בוא תמשיך כדי שאנשים יבינו.

ענר עוזרי:

אנחנו, אני אגיד רגע משהו פנינה והוא גורף ואני מאוד מסכים עם מה שיעלה אמרה. עולה לנו הרבה מאוד שיתופי ציבור. למה לא, למה אתם לא מראים לרגע את הפתרון הכולל? קחי לדוגמה את בעיית הניקוז, תראו את הפתרון הכולל. איך אתם מתחילים דווקא בפתרון הזה, ולא הפתרון הזה. יש הרבה מאוד התמודדויות ביום יום, ואנחנו מתמודדים איתן תקציביות, מקצועיות, אישורים, טכניות, תת קרקע, כל מיני הפתעות באמת, כל מיני הפתעות. והניקוז הוא בדיוק דוגמה, אולי לא הנושא שהכי מטריד אותך, אבל הוא דוגמה לבעיה שפותרים אותה שלב אחרי שלב. היא לא עוד הרבה שנים תיפתר, לא עוד הרבה שנים. לדעתי בטווח של חמש שנים מהיום בעיית הניקוז. אני לא מדבר עכשיו על בנייה חדשה באולסוונגר דברים כאלה. בעיית הניקוז הנוכחית של עין כרם עתידה להיפתר. בסדר? אני אומר, זה אמירה חשובה, לא בגלל שאני אומר אותה, אלא כי, כי זה תהליך סיסטמתי, ממוקד שעובדים עליו, כל המערכת עובדת עליו. ראש העיר אמר לנו רבותיי, כולם להתכנס למהלך הזה והתחלנו אותו בבוסתן. עלינו תראו, זה פשוט, זה הכי נוח לראות את זה ככה. תהליכית, התחיל בבוסתן, עולה לרחוב המעיין. בשלב הבא הוא יעבור לרחוב, גם ויהיה גם תשתיות של ניקוז בפארק וגם ברחוב עין כרם. בסדר? גם ברחוב עין כרם. מרחוב עין כרם אנחנו עולים למעלה. הולך להיות שם פתרון של כל הנגר העילי, פתרון של השקטה וחלחול, ובסוף ייכנס למערכות. כלומר כמויות של מים שייכנסו, שבאמת מגיעות מקריית מנחם מלמעלה בעוצמות מאוד חזקות, בגלל שיש שם בנייה חדשה ואין חלחול של המים כמו פעם והם יגיעו לכאן, יעצרו, יאטו, יאטו את הקצב. חלק יחלחל וחלק ייכנס לקווים החדשים שאנחנו הולכים לבוא ולעשות ברחוב עין כרם. ואז בעצם יש פה איזושהי סוג של מערכת סגורה, ואז נתנו פתרון לבעיה הוליסטית שהשלביות

לא נעשית בקצב בזמן, בשלביות שאנחנו רוצים, אלא שמוכתב לנו לא מלמעלה אלא במציאות. אז לכן אני אומר, זאת, זאת דוגמא.

יעל ביטון דה לנגה:

ובלי קשר, ההערה של פנינה אנחנו שומעים, אנחנו מדברים עליה 25 שנה לפחות על תוכנית לעיר כוללת, וודאי לאזורי תיירות, במוקדי תיירות כמו עין כרם, כמו נחלאות. ולכן אני אומרת את זה, לא שאני אומרת שמה שפנינה אומרת לו, אלא ההיפך, אני חובה, אבל אני רק יודעת שאני 22 שנה שומעת על תוכנית לקידום הכפר והמדרכות ושיהיו שבילי אופניים וזה, וכלום כלום, 22 שנה זה חלק משמעותי מהחיים שלך, גם המקצועיים וגם האישיים. ואתה אומר כמעט ולא זזים, מקימים שירותים, מורידים אותם, מקימים איזה, איזה את הסככה, התחילו כל הדיונים המשפטיים, הפסילות והזה, זה כל דבר לוקח, ואני אומרת סוף סוף,

כנרת:

בלי ליידע אותנו, זה פתאום נעלם יום אחד וכל התיירים המבוגרים מסכנים לא היה.

יעל ביטון דה לנגה:

על מה את מדברת?

כנרת:

על השירותים שהיה מול,

יעל ביטון דה לנגה:

זה, זה למשל דבר שאנחנו עד היום לא. אז כן, יש לנו בסככה. אבל כשאנחנו מורידים זה הכי קריטי, אבל זה הולך.

ענר עוזרי:

אז אני אגיד.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל זה הולך להיפתר.

ענר עוזרי:

אז אני אגיד.

יעל ביטון דה לנגה:

אני אומרת סוף סוף משהו מתקדם,

ענר עוזרי:

בפארק,

יעל ביטון דה לנגה:

אני לא רוצה לתקוע עוד פעם.

ענר עוזרי:

בפארק גם יהיו שירותים ציבוריים,

יעל ביטון דה לנגה:

אני מפחדת מזה.

ענר עוזרי:

וגם יעלה ביקשה להוסיף שירותים נוספים שיהיו לקבוצות.

יעל ביטון דה לנגה:

נכון.

ענר עוזרי:

אז אני אומר זה אלה דברים שעלו בדיונים. לצד זה, אנחנו באים ומרחיבים פה כאילו תהיה הרחבה, תגידו לאן מרחיבים, אנחנו לוקחים את מלוא זכות הדרך. היום כאילו ה - , אין ניצול נכון של כל המסעה של הכביש, עם המדרכות, עם המפרצים. כלומר הרעיון הוא לשדרג את כל המרחב הזה, כולל מדרכות שיהיו מהסיבוב של עין כרם שיורדים מהר הרצל. יהיו מדרכות פה לכל האורך. תהיה מדרכה, סליחה.

יעל ביטון דה לנגה:

אגב שביל אופניים שמוזכר פה, שאלתי אותך את זה כבר בפעם הקודמת, אבל לא זוכרת,

ענר עוזרי:

הנה, הנה אני אענה, אני אענה.

יעל ביטון דה לנגה:

זה בשטחים חומים או בשטחים, שטחים ירוקים?

ענר עוזרי:

לא, שצ"פ, שצ"פ,

יעל ביטון דה לנגה:

בשצ"פים?

ענר עוזרי:

כן, כן,

יעל ביטון דה לנגה:

אבל לא כל הכביש, לא על המדרכות והמסעות.

ענר עוזרי:

לא, שצ"פים.

יעל ביטון דה לנגה:

אין? לא יהיה?

ענר עוזרי:

לא.

יעל ביטון דה לנגה:

כן, באורבאני לא יהיה.

ענר עוזרי:

באורבאני לא יהיה, אין מקום,

יעל ביטון דה לנגה:

אין מקום בדיוק,

ענר עוזרי:

לא, אין מקום להוסיף,

יעל ביטון דה לנגה:

בסדר, רציתי להיות בטוחה.

ענר עוזרי:

לא, אין מקום להוסיף,

יעל ביטון דה לנגה :

טוב. אז יש פה מעגל תנועה שכרגע מקודם, מקודמת שם תב"ע, ויהיו גם מדרכות ואז בעצם יש רצף. להגיד לכם שיש עוד דברים לעשות, יש עוד המון דברים לעשות. גם למעלה, לחבר עוד מדרכות מכיוון, מכיוון הר הרצל, שמה שאני שמעתי, אני לא הייתי חלק מזה. אבל הייתה התנגדות של תושבים שם, כי זה גוזל להם חניות.

פנינה עין מור :

התנגדות של (לא ברור).

ענר עוזרי :

מאה אחוז, לא יודע. אני אומר את מה ששמעתי, אני לא הייתי חלק מזה. אז אני אומר להגיד שלא הייתי בא ועושה שם עוד סיבוב ומנסה לפתור את זה. יכול להיות שכן, אבל אני אומר זה, זה הדברים נעשים.

כנרת :

כן, אבל ברחוב עין כרם, שמול, בית העלמין המוסלמי והגן הציבורי.

ענר עוזרי :

כאן, כאן, כן.

כנרת :

אז שם גם ככה עכשיו בימים אלה כבר יש פקקים ועיכובים ו - , אז כאילו לאן להרחיב בדיוק?

ענר עוזרי :

לא. אז אמרתי אנחנו ניקח את מלוא זכות הדרך, נרחיב את זה למקסימום. כלומר יש היום חלק מהמקומות. אני אגיד, אני אגיד.

יעל ביטון דה לנגה :

אבל זה לא בעיה שלנו.

ענר עוזרי :

בחלק מהמקומות,

יעל ביטון דה לנגה :

אנחנו רואים מה צריך, והם אומרים איך, אנחנו לא,

ענר עוזרי:

אנחנו מכינים תוכנית,

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו לא אדריכלים פה.

ענר עוזרי:

בדיוק, הרעיון הוא שצריך להיות מוטה כמה שיותר לתחבורה הציבורית וכמה שיותר ל - , לא למזדמנים, זה הרעיון. המזדמנים פחות טוב שיגיעו לכאן, אני יודע שזה לא טוב לצד העסקי. מה? כן, אז אני אומר זה הסיפור, אז יכול להיות שזה, לא יכול להיות, זה כרוך בביטול של מקומות חנייה.

פנינה עין מור:

ברחוב המעיין בימים של חופש יש 150 מכוניות,

ענר עוזרי:

נכון,

פנינה עין מור:

איפה הם ישימו אותם?

ענר עוזרי:

הם לא יהיו,

פנינה עין מור:

שהרחוב,

ענר עוזרי:

לא יהיו,

יעל ביטון דה לנגה:

יהיו רק מורשים, הוא אמר את זה,

ענר עוזרי:

יהיו רק מורשים,

יעל ביטון דה לנגה:

עם מנת"י.

פנינה עין מור:

אתה סוגר את העסקים.

ענר עוזרי:

לא, אני לא סוגר את העסקים,

יעל ביטון דה לנגה:

מה? אנשים הולכים ברגל, אני הולכת בחו"ל.

פנינה עין מור:

לאן הם ילכו? כרגע הם חונים ברחוב המעיין,

יעל ביטון דה לנגה:

תיכף הוא יגיע להסביר את זה,

ענר עוזרי:

אני אסביר,

פנינה עין מור:

חנייה,

יעל ביטון דה לנגה:

אבל הוא תיכף ידבר על זה,

ענר עוזרי:

אני אסביר, אני אסביר, רגע,

יעל ביטון דה לנגה:

הוא תיכף ידבר על זה,

ענר עוזרי:

במסגרת החנייה, ופנינה מעלה,

יעל ביטון דה לנגה:

זה גם החנייה,

ענר עוזרי:

מעלה רגע, זו סוגיה מאוד כואבת, אבל אני אסיים רגע את הפרויקטים, ואז אני אעבור רגע לחניה. עוד שני נושאים אחרונים, אחד זה נושא של סינגל, שביל אופניים סינגל שהוא מבוסס די על דרכי עפר, אבל אנחנו עושים לו עיצוב והסדרה לכיוון מנהרת הגיחון. מי שרוצה יכול לנסוע מפה עד רמות, ומי שרוצה יכול להתחבר מכאן ולנסוע דרומה ולהגיע לגילה. ראש עיר מקדם כרגע שביל אופניים, היא לא רמות, היא לא רמות. תבינו כאילו איזה, צפון דרום שביל אופניים שעובר דרך בית זית, דרך עמק הארזים, דרך עין כרם כמובן, כאילו במורדות עין כרם וכולה, מלחה, גן החיות ומגיעים לגילה. ושביל הולכי רגל שאנחנו, אני מאוד אשמח אם יש למישהו פה יכולת לדבר עם אנשי הדסה. אנחנו לא מצליחים לפצח את זה. יש פה קרקע, קרקע שהיא שלהם, של נשות הדסה.

כנרת:

אולי אני יכולה לעזור לכם.

ענר עוזרי:

אנחנו ממש נשמח,

יעל ביטון דה לנגה:

מאוד נשמח.

ענר עוזרי:

אני ממש אשמח.

יעל ביטון דה לנגה:

טוב.

ענר עוזרי:

ואנחנו פשוט צריכים הסכמה,

כנרת:

יש גם בהדסה התרחבות,

ענר עוזרי:

הסכמה לעבור בשטח שלהם, שביל הולכי רגל.

כנרת:

גם הולכים להרחיב שם גם כן,

ענר עוזרי:

מה?

כנרת:

הם רוצים, גם באזור הדסה יש עכשיו.

ענר עוזרי:

לא, שהם מרחיבים, אנחנו רוצים את החלק.

יוחנן וייצמן:

אבל התוכנית בנייה לא נוגעת בשביל.

ענר עוזרי:

היא לא פה. התוכנית בניה היא למעלה,

יוחנן וייצמן:

היא למעלה יותר.

לורה ורטון:

היא במקום אחר.

יעל ביטון דה לנגה:

לא, היא לא,

ענר עוזרי:

היא לא, היא לא מגיעה לכאן, אנחנו צריכים הסכמה, לשביל הולכי רגל שישרתו גם את הסטודנטים. זה מגיע למעונות.

פנינה עין מור:

השביל קיים,

ענר עוזרי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

שביל קיים.

פנינה עין מור:

הורדנו,

יעל ביטון דה לנגה:

מותר.

ענר עוזרי:

נכון, צריך קצת ל - , לשדרג אותו.

פנינה עין מור:

כל הבעיות,

יוחנן וייצמן:

אני הולך פה בשבתות.

ענר עוזרי:

מה?

פנינה עין מור:

אחרות,

יוחנן וייצמן:

אני הולך פה בשבתות,

ענר עוזרי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

מקצר את הדרך להדסה.

ענר עוזרי:

נכון,

פנינה עין מור:

אם היינו יכולים להחנות בהדסה, בימים האלה שעין כרם מלאה,

יוחנן וייצמן:

שעה וחצי,

פנינה עין מור:

וללכת ברגל 200 מטר עד המעיין, זה היה פותר לנו הרבה בעיות.

יעל ביטון דה לנגה:

דיברנו על זה וגם זה. זה תכף יוצג, זה מופיע פה בדף עמדה.

ענר עוזרי:

אז אלה, זה נקודה, אני ממש אשמח.

יעל ביטון דה לנגה:

מה אתה? אתה לא הגבת לנו על זה.

ענר עוזרי:

על מה?

יעל ביטון דה לנגה:

דיברנו איתך על זה, ב - ,

ענר עוזרי:

על החניות?

יעל ביטון דה לנגה:

בפגישה, דיברנו על החניה למטה ב - ,

לורה ורטון:

חנייה בעין כרם,

יעל ביטון דה לנגה:

לא, בכיכר כרם, עם האוטובוסים פלוס פרטיים שתיכף תדבר על זה,

ענר עוזרי:

לא, זהו, אז אני אומר, אנחנו,

יעל ביטון דה לנגה:

ופנינה מציעה, הציעה גם בפגישה, אבל היא אומרת את זה עוד פעם עכשיו, שאם היינו יכולים בעיקר בשבתות, את מתכוונת בעיקר? פנינה, אז זה שהמכוניות הפרטיות יוכלו להחנות, אתה יודע, ליד המנזר.

לורה ורטון:

בהדסה.

יעל ביטון דה לנגה:

יש לנו, יש שם חניון ענק גם שהוא שביל עפר כזה.

ענר עוזרי:

של מי הוא?

פנינה עין מור:

לא, לא,

יעל ביטון דה לנגה:

של הדסה,

פנינה עין מור:

לא, לא,

יעל ביטון דה לנגה:

של הדסה,

פנינה עין מור:

למעונות,

ענר עוזרי:

מי מונע היום להחנות שם? לא, מי מונע?

יעל ביטון דה לנגה:

מי מונע היום להחנות שם? פנינה.

ענר עוזרי:

זה של הדסה?

כנרת:

כן,

פנינה עין מור:

אנשים,

יעל ביטון דה לנגה:

אה, כי יש לו כזה, יש לו כזה,

ענר עוזרי:

לא, עזבי לא יודעים,

יעל ביטון דה לנגה:

יש לו (לא ברור).

ענר עוזרי:

עושים הסברה. מי מונע?

יעל ביטון דה לנגה:

יש (לא ברור).

פנינה עין מור:

השביל הוא לא, השביל,

יעל ביטון דה לנגה:

(לא ברור) כזה כמו מנת"י, מחסום, שגם של המנזר של האליזבת הפיודורובנה.

ענר עוזרי:

המנזר גורננסקי,

יעל ביטון דה לנגה:

גורננסקי, היה מה שנקרא.

ענר עוזרי:

הגורני.

יעל ביטון דה לנגה:

הגורני, וגם הדסה, היום יש את,

פנינה עין מור:

אישור,

יעל ביטון דה לנגה:

רק לסטודנטים, אבל זה רעיון טוב. אוקי, נמשיך.

ענר עוזרי:

לגבי נושא החניה היא בעיה, היא בעיה ידועה ומוכרת.

יעל ביטון דה לנגה:

וזהו. ואנחנו צריכים לסיים, אז בוא תדבר רק,

ענר עוזרי:

אז אני אתן רק ממש התייחסות ל –

יעל ביטון דה לנגה:

ושאייל יוכל גם להגיד,

ענר עוזרי:

אני אתן רק התייחסות רגע לגבי הנושא החנייה. נושא החניה היא בעיה ידועה ומוכרת, אני לא מחדש כלום לאף אחד. היו מספר הצעות שעלו מצד העירייה, לפתרונות חניה באזור, שזה אומר קרוסלות וכולה. הדברים האלה בזמנו לא, אפשר להגיד לא, אבל מצד שני גם הציעו חניון רובוטי פה בתת הקרקע וגם הוא נפסל על ידי התושבים. ובסוף, כלומר זאת המציאות. כלומר, אני לא אומר טוב או רע, אבל מציעים פתרונות והייתה,

פנינה עין מור:

זה לא פתרון.

ענר עוזרי:

רגע שנייה, שנייה, שנייה, אבל תן לי לסיים.

פנינה עין מור:

הפתרון, נתנו מענה,

ענר עוזרי:

אוקי,

פנינה עין מור:

נתנו מענה לעוד 20 מכוניות,

ענר עוזרי:

אפשר, אפשר להתווכח על זה, אבל איפה שחסר, שחסר 100 ומנסים לייצר עוד 30, עוד 40, עוד 50 מקומות, אז לפחות זה נותן מענה כלשהו. וברגע שאומרים נייט, את אז זה מסתכם למציאות הקיימת.

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, אז בוא תכלס,

ענר עוזרי:

רגע, רגע, רגע,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי,

ענר עוזרי:

אז אני אומר אנחנו, הנושא של החניה לא חונה אצלנו. כלומר, זה נושא שמנוהל בעדן, עירייה מול תושבים. אנחנו לא בתוך המנדט של החניה. מתוך מקום אחד שיש פה אירוע מגיורי. יש פה אירוע מגיורי שמצד אחד, תושבים.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל אתה העברת כבר לעדן את מה שצריך?

ענר עוזרי:

לא העברתי, איזה? לא, מה?

יעל ביטון דה לנגה:

על החניון למטה, ליד המט"ש. לא מט"ש ה - ,

ענר עוזרי:

לא, לא, רגע, תבחיני רגע בין האוטובוסים,

יעל ביטון דה לנגה:

הקו אוטובוסים, לא,

ענר עוזרי:

לבין החנייה הפרטית,

יעל ביטון דה לנגה:

אבל דיברנו גם באוטובוסים, שנעשה משולב ואמרת לו - זה רעיון מעולה.

ענר עוזרי:

רגע, רגע, שנייה.

יעל ביטון דה לנגה:

וזה,

ענר עוזרי:

רגע, רגע, שנייה רגע, אני מדבר רגע על השכונה. תשימו רגע את החניון, את החניון מחוץ לשכונה, רגע בצד, זה אירוע אחר. כן, כן, רגע, זה שנייה, אירוע אחר. אני מדבר על הסוגיה בשכונה, כי מבחינת פנינה, זה גם כתושבת וגם כגורם תיירותי. יש פה אירוע מזיורי. מצד אחד התושבים רוצים שיהיה להם מאוד נוח להגיע הביתה בצורה חופשית. מצד שני, אין חלופות ופתרונות חניה אחרים בשביל לתת למבקרים וכולה, ולכן המציאות הזאתי לא מאפשרת לתת באמת את אותו מענה, שאם הם לא רוצים שיחנו אצלם. אבל מצד שני הם לא מסכימים לפתרונות שמציעים. יכול להיות שהפתרונות גרועים, יכול להיות זה. אבל, אבל מה שהיה הוא שבעצם לא הייתה הסכמה. נידם ניהל את זה, איציק נידם, לא הייתה הסכמה בין העירייה לבין התושבים בפתרונות שהוצעו, והוצעו כמה וכמה אפשרויות.

לורה ורטון:

סליחה, אבל מה עם ההצעה ששמעתי עליה, לעשות שאטלים מהחניה של הר הרצל?

ענר עוזרי:

זו ההצעה של התושבים.

לורה ורטון:

כן, מה?

ענר עוזרי:

זה ממול, זה לא משהו ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

ענר עוזרי:

זה אומר שצריך להיפתר.

פנינה עין מור:

זה כן, זה עוד (לא ברור).

ענר עוזרי:

לא, היא אירוע כספק יחיד.

פנינה עין מור:

אם זה (לא ברור).

ענר עוזרי:

אין בעיה, אני אומר זה לא חונה אצלי אבל, כאילו זה לא יושב אצלי. כאילו אני רגע מדברר לכם סוגיה שלא חונה אצלי. הפרויקטים האלה זה שלי, אני יודע להתמודד, לענות על הכול. אני אומר, הסוגיה של החניה היא אירוע שצריך לתת עליו מענה.

פנינה עין מור:

אני רציתי לומר דברים, כי יש כאן אנשים שלא מכירים את היקף הבעיה. וכבר לקראת שנת 2000, משצפינו שיהיו חמישה מיליון מבקרים. זה לא קרה בשנת אלפיים, אבל זה קרה ב - 2019, שהיו בו

חמישה וחצי מיליון מבקרים. היום התיירות בעין כרם היא הכי מגוונת זה חרדים ודתיים לאומיים, זה נוצרים, זה כל עם ישראל. אם פעם הייתה רק תיירות נוצרית. היום כולם מגיעים לעין כרם, היא המקום הכי מוכר בארץ. לתת זה מאוד יפה מה שעושים זו קוסמטיקה יפה, אבל זה לא פתרון למסות. והפתרון הוא שאז נתנו בשיתוף פעולה עם העירייה, עם משרד התיירות, עם הרשות לפיתוח ירושלים וכולה, היא של רכבת מהר הרצל שמוריד אוטובוס במכה אחת כמו במצדה. כי אין, אם אנחנו, גם למתחם החנייה לא תהיה סיבה לבוא לבקר בעין כרם, תהיה סיבה לנוצרים לבוא, כי עבורם זה מקום קדוש. אבל גם עבור היהדות זה מקום שיש לו חשיבות ומשמרת כהונה, זה מקוואות טהרה מבית שני זה התכנסות לפני העלייה להר הבית. כל הדברים האלה פחות מוכרים. ולכן הפתרון חייב להיות בראיה כוללת. זה לא שולל את מה שאתם עושים, אבל בד בבד חייבים לשבת ולראות את כל הבעיה ולתת לה מענה. למה התנגדנו לחניון התת קרקעי? כי תוספת של 120 מכוניות ל - 150 מכוניות, ל - 150 מקומות שנלקחו ואנחנו מבקשים, אנחנו לא מתנגדים. אנחנו רק מבקשים שיהיה פתרון כולל, זה הכול.

כנרת:

פנינה תזכירי גם את השאטלים, בהזדמנות הזאת.

ענר עוזרי:

אמרו, אמרו.

לורה ורטון:

לא, אני אעלה את זה,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, יש לנו ארבע דקות, ארבע דקות לסגור. לא עמדנו בזמנים של עצמנו. זה בסדר, זה נושא. עכשיו אני גם אומרת שוב שלא יהיה אי הבנה פה. אנחנו עובדים על הדבר הזה המון זמן. כל מה ש - , חלק מה - , אי אפשר באופן טבעי שכל אחד מכם לשלוט בכל הסקירות והנושאים שטחנו וזה ואנחנו מכירים את זה, וזה לא שאנחנו מישו פה. הסיבה שבחרנו לקחת את הוועדה השלמה ולהקדיש לנושא הזה זה בגלל המורכבות של עין כרם, והחשיבות הכול כך גדולה כמו של פנינה. אז שלא יהיה פה איזה אי הבנה, אבל אני רוצה רגע להגיד. אתה סיימת? זה? כן? תראו, אני רוצה להגיד ככה אנחנו. אני, אני מעדיפה שאייל יגיד את זה בעצם. אייל, תגיד את הסיכום של הצוות שלנו שפנינה היא חברה בו ויוני,

כנרת:

יעלה, אפשר רגע 30 שניות רק להגיד לצוות שקשור לתיירות,

יעל ביטון דה לנגה:

למה את מסתכלת שלשם?

כנרת:

לא יודעת. פנינה הסתכלה.

יעל ביטון דה לנגה:

תסתכלי על סטיבן וענר, אלה חברי הפורום.

כנרת:

אז אני מזכירה שוב, כאילו אמרנו את זה לא מעט פעמים, אבל מי שלא יודע, אז עין כרם הייתה מועמדת להיות אתר מורשת. אני חושבת שמשרד התיירות כבר מזמן היה צריך לעמוד על הרגליים האחוריות וממש להתעקש, שהיא, שזה מה שיקרה. כיוון שאין עוד מקום כמו הכפר הזה. אין, אין בה יקום. זאת אומרת, יכולים להיות מלא מקומות שיגידו זה מאוד דומה וזה פרובאנס. וזה מזכיר פה ומזכיר שם, עין כרם ייחודית לא רק בגלל היופי והנראות שלה. יש שם היסטוריה, היסטוריה יהודית שכדאי מאוד לשמר אותה בארץ ישראל,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, אני שוב קוטעת אותך,

כנרת:

ולכן אני אומרת,

יעל ביטון דה לנגה:

כל זה כבר נדון.

כנרת:

יופי,

יעל ביטון דה לנגה:

ואני שמחה שאת אומרת את זה, כל פעם שאנחנו נפגשות.

כנרת:

(לא ברור),

יעל ביטון דה לנגה:

פנינה דיברה על זה, אנחנו התכנסנו היום,

כנרת:

אז אני רק אומרת,

יעל ביטון דה לנגה:

כנרת, כנרת, אי-אפשר לגזול זמן,

כנרת:

זה משהו (לא ברור), אנחנו,

יעל ביטון דה לנגה:

על דברים שנאמרו לעייפה, אני מבקשת תכבדו את הפורום ואת הנושא.

כנרת:

סיימתי.

יעל ביטון דה לנגה:

אם אנחנו רוצים לדבר, אני אשמח להקדיש, באמת אשמח, באמת אשמח להקדיש עוד ועדה או שתיים ופורום רימון, ומצידי יום עיון בשלם על הפיכת עין כרם. גם התחלנו עם זה פנינה ואני לפני 20 שנה עם מייק טרנר, ועם ההוא שם וייל וכולם. אני רק אומרת אתר מורשת עולמית זה נושא.

כנרת:

נכון,

יעל ביטון דה לנגה:

כמובן שהוא יהיה קל יותר להשיג אותו אם נעשה דברים כאלה, אבל הנושא היום נבחר. הבאנו איש שלם מהחופשה עם הילדים, ואת סטיבן, ואת כולכם כדי לעסוק בתוכנית המסוימת הזו. אם שסיכמנו עליה, עם הוועד ועם התושבים והכול, ואנחנו הבאנו את זה קודם כל שהוועדה תכיר באמת להגיד שאנחנו לא מרוצים עד הסוף. ומה אנחנו כן רוצים. אז עכשיו אגיד ממש בקצרה, לא נלאה אתכם, באמת שלא. יציג אייל ראובן שני דברים או שלושה, שלנו כצוות התשתיות, שוב אני אגיד, אייל עומד בראשו, פנינה חלק חנה שלא נמצאת פה, יוני ועוד ודיויד, דיויד מנגל גרין ועוד. עבדו פה אנשים, עבדו קשה, וישבנו ולימדו אותי ואחר כך למדתי אצלו וזה. אז מה שאני רוצה להגיד אי אפשר להציג הכול בוועדה. תסלחו לנו, אנחנו מנסים להביא את העיקר, באמת. אז בוא תציג, כדי שאתה.

כנרת:

בבקשה.

יעל ביטון דה לנגה:

וסטיבן.

סטיבן רובין:

אני יושב ראש צוות תשתיות תיירות בפורום רימון.

יעל ביטון דה לנגה:

בפורום רימון. אני רק מבקשת מסטיבן, כראש התחום, שהוא גם חלק מהוועדה הזו, הוא ביקש להצטרף אליה, לצוות, ונענה, תענו לנו על זה. זה מופיע בפרוטוקול, זה נושא של, שצריך להחליט עליו. אנחנו רוצים לדעת אם הצלחנו להשפיע על התוכנית.

ענר עוזרי:

התשובה היא כן.

יעל ביטון דה לנגה:

תן לי הישג אחד.

ענר עוזרי:

ברור שכן.

סטיבן רובין:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

תן לי הישג אחד, שאני אוכל להשוויץ בו.

ענר עוזרי:

יש לך מספיק הישגים.

אייל ראובן:

אז טוב, אתה בביצוע. קודם כול תודה שבאת. והרבה מאוד מהדברים. עין כרם, אזור תיירותי ותשתיות וכולה זה כאילו לא קשור לתיירות, אבל בכל פרויקט כמעט בירושלים, במיוחד עיר תיירות כל כך יש לזה איזשהו קשר לתיירות, אז, אז באמת ש - , גם הצגת לנו בפגישה נפרדת והצוות המקצועי של הפורום ישב על זה. אנחנו, קודם כל הפרויקט הוא מדהים, כמו שאתה אומר,

40, 50 שנה לא נגעו באזור הזה, והגיע הזמן. נכון? 40 שנה את אומרת אפילו אולי יותר. ושתי הנקודות העיקריות שאנחנו רוצים להעלות ומרגישים ש - ,

יעל ביטון דה לנגה:

את כותבת את זה? חיה, זה הכי חשוב לי מכל הדיון. שתי ההערות האלה של,

חיה:

יש הקלטה, אני,

יעל ביטון דה לנגה:

ההקלטה,

חיה:

רושמת דוברים. כן.

יעל ביטון דה לנגה:

טוב.

אייל ראובן:

שתי הנקודות העיקריות, הוא מכיר את זה. אחד, לגבי התחבורה הפתרון שכרגע יש בתוכנית אנחנו לא בטוחים שהוא נותן מענה טוב, משני, אני מדבר על, על הנושא של ביטול הסובה. היום הסובה הזאת מאפשרת לאוטובוסים להגיע מכל כיוון, להוריד ולצאת לכל כיוון. בעצם, ברגע שמבטלים את הסובה, הסובות נמצאות למטה בצומת כרם, שזה בכלל מחוץ לעיר או בתוך העיר, וזה בעצם גורם לאוטובוסים לעשות סיבובים הלוך חזור. יש גם דבר שני חלק מה - , חלק מהמפרצים הם מאוד רחוקים, מפרצים שנמצאים במזלג כשהוא עולה להר הרצל וכרמית. המפרצים שם קצת פחות רלוונטיים, לפחות לרוב הקבוצות, נראה לי 20% מהקבוצות זה כן רלוונטי, אבל רוב הקבוצות זה פחות רלוונטי. אנחנו מרגישים שהפתרון הזה הוא לא מספיק טוב וצריך לעשות פה איזשהו שיעורי בית.

יעל ביטון דה לנגה:

העברנו לך גם מסמך שלא תגיד שלא קיבלת כלום,

אייל ראובן:

לא, לא, זה עבר,

יעל ביטון דה לנגה:

ואתה גם חלק מהצוות, כאילו,

אייל ראובן:

כתבנו את הקריטריונים.

יעל ביטון דה לנגה:

הוא הדרג המקצועי של הצוות. שתבינו,

אייל ראובן:

כן,

יעל ביטון דה לנגה:

הוא מכיר טוב.

ענר עוזרי:

לא, ראובן, סטיבן.

יעל ביטון דה לנגה:

סטיבן, כמובן,

אייל ראובן:

אז,

יעל ביטון דה לנגה:

שניכם.

אייל ראובן:

אנחנו לא מתנגדים לביטול הסובה ככלל, אלא אם יהיה פתרון שנותן מענה טוב, מצוין. אבל אם לא, כן, נשקול לאשר את הסובה הזאתי, אולי בשינוי, בשינוי אדרת, אבל במצב הנוכחי אנחנו מרגישים שזה יפגע,

יעל ביטון דה לנגה:

למה מתנגד לזה?

אייל ראובן:

שזה עלול לפגוע בתיירות.

ענר עוזרי:

כי הם לא מבינים את המשמעות.

סטיבן רובין:

זה עלול לפגוע בתיירות עין כרם, אני יכול להגיד רגע בכובע שני, כמפעיל תיירות בפן המסחרי, מקומות שקשה להגיע אליהם. עוד פעם, הרבה פעמים אני פשוט לא שולח קבוצות, כי זה כזה כאב ראש.

יעל ביטון דה לנגה:

כאב ראש.

אייל ראובן:

נהגים חוזרים עם דוחות ובאמת מוותרים על המקומות האלה, ולכן זה, זה מאוד חשוב בפרויקט כזה גדול לרדת לעומק עם הסימולציה זה מצוין. אני גם אשמח לקחת חלק, הסיפור הזה של הסובה. דבר שני, דיברתם כבר על הנושא של החצי גורן. אני אוסיף כאן מילה, של לפזר את זה, זה לא שזה צריך להיות במקום אחד.

יעל ביטון דה לנגה:

שנוכל לדבר ולהדריך,

ענר עוזרי:

אמרתי, אמרתי שאני בודק, אנחנו נבדוק את זה. אבל אמרתי גם באותה נשימה זה בסוף תזכרו שהוא גן ציבורי עירוני וזה אני, ואני אומר את זה הכי, הכי שקוף והכי גלוי.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל זה לא ישתנה.

ענר עוזרי:

אני אומר,

יעל ביטון דה לנגה:

כי ככה אנחנו גם היום.

ענר עוזרי:

לא, לא, לא, רגע,

יעל ביטון דה לנגה:

רק אין לנו תשתיות,

ענר עוזרי:

רגע, רגע,

לורה ורטון:

זה תופס מקום.

ענר עוזרי:

לא, לא, בדיוק. כמו שאומרת לורה. כשאנחנו באים ולוקחים פארק כמו קחו את גן הבונים או קחו את אמיל – בוטה, או קחו מקומות שהם דואליים, מבחינת השימושים ומבחינת הציבור, הקהל, היעד. אז ההתייחסות היא אחרת. פה ההתייחסות היא יותר עירונית. הציבור כאילו אין פה, תראו כמה שצ"פים יש פה במרחב, אין.

אייל ראובן:

אין.

ענר עוזרי:

ולכן הסובה הזאתי היא תפקידה היה, לבוא ולתת מענה. כאילו אני אומר רגע בגרסה החדשה, לתת מענה כמקומות ישיבה לתיירים, כאילו יש שם המון המון מקומות ישיבה,

יעל ביטון דה לנגה:

אז תצטרכו לשכנע אותנו,

ענר עוזרי:

רגע, רגע, שנייה,

יעל ביטון דה לנגה:

שהמענה של ה - ,

ענר עוזרי:

שנייה רגע,

יעל ביטון דה לנגה:

שתיים, שתיים, שתיים,

ענר עוזרי:

אני אגיד, אני אגיד זה הסימולציה,

יעל ביטון דה לנגה:

זה הסימולציה.

ענר עוזרי:

אני אגיד עוד דבר, אתם כשאתם נמצאים, אתם מסיירים ומתיירים בודאי בחו"ל וכולה. אתם יודעים שלא מגיעים לערים, לצורך העניין עיר עתיקה לצורך העניין,

יעל ביטון דה לנגה:

לגרעיני ערים עתיקות.

ענר עוזרי:

לא נכנסים פנימה עם הכלים. אתה לא מוריד את הבן אדם בדלת של האתר.

יעל ביטון דה לנגה:

נכון.

ענר עוזרי:

ולכן ההיפך. כאילו אני מפתיע אותי שאתה אומר תשמע, זה רחוק מידי, ללכת 200 מטר. זה לא נורא, כולנו הולכים את זה בחו"ל.

פנינה עין מור:

זה לא רק 200,

כנרת:

זהו, זה לא מישורי.

פנינה עין מור:

לא (לא ברור).

ענר עוזרי:

רגע, רגע, שנייה, בואי בחו"ל, כל מי שנמצא בחו"ל, אני אומר את זה, בערים עתיקות לא מגיע וזו עיר עתיקה מבחינת המהות שלה,

סטיבן רובין:

כמו בטלדו.

ענר עוזרי:

כן,

סטיבן רובין:

אתה יורד עד למטה, ואתה עולה.

ענר עוזרי:

אתה עולה, אתה עולה. אז צריך למצוא פתרונות נגישות. עכשיו יש הבדל בין הליכה להגעה ויש גם באיסוף. כלומר יש פה איזשהו ניהול של האירוע, אבל להגיד קטגורית אני לא יודע איך אנשים ילכו. מה?

אייל ראובן:

אפשר אולי להעביר סובה כזאת למקום אחר?

ענר עוזרי:

אני לא מכיר איפה שאתה יכול להעביר סובה.

יעל ביטון דה לנגה:

אין, אין,

לורה ורטון:

הוא מקום מצוין.

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, אנחנו.

ענר עוזרי:

כאן אני אומר כאילו, תניחו רגע הנחת יסוד שמה שהיה זה חלק מהשינוי בין עבר לעתיד, על ההווה של מה שהיה מקובל. אנחנו היינו רגילים להחנות מול הבית ולרדת. היום גם אני ליד הבית שלי, לא תמיד חונה ליד הבית, אני הולך כברת דרך.

יוני שפירא:

נראה לי שאתה אמור להדגיש את העובדה, שבמידה ומבצעים את הסובה, מה זה אומר מבחינת הורדה והעלאת תיירים ואוטובוסים.

יוחנן וייצמן:

דיברנו על זה לא מעט, זה פשוט לצאת דרך כל עין כרם, לעצור להוריד, הוא נוסע עד ה - ,

ענר עוזרי:

צומת,

יוני שפירא:

סובה למטה,

ענר עוזרי:

שיחנה שם.

יוני שפירא:

והוא עושה,

ענר עוזרי:

שיחנה,

יוני שפירא:

הוא חוזר חזרה.

ענר עוזרי:

חונה שם, נארגן לו חניון,

פנינה עין מור:

אוקי,

דובר לא מזוהה:

תארגן לו חניון,

ענר עוזרי:

זה כן, זה מה שאני אומר, בוודאי,

אייל ראובן:

אני רוצה להגיד,

יעל ביטון דה לנגה:

אוקי, לא, אז זהו, חבר'ה, לא, לא, ממש תסיים וזהו, כי ישראל ממש, ישראל משום מה חשב שהוועדה עד חמש וחצי, אבל זה עד שש,

כנרת:

סובה (לא ברור).

יעל ביטון דה לנגה:

לא, לא, כנרת,

ישראל בלנקו:

הישיבה נקבעה עד חמש וחצי, כן?

כנרת:

הסובה לא הייתה קיימת,

יעל ביטון דה לנגה:

לא שומעים אותך, ההקלטה לא שומעת אותך. אני מבקשת שנפסיק.

כנרת:

אני מזכירה,

יעל ביטון דה לנגה:

לא, זה לא עוזר, כי זה לא, אין לך זכות דיבור. אני מבקשת לכבד כשלא נותנים את זכות הדיבור, בבקשה תסיים.

אייל ראובן:

אז בהקשר ה - ,

יעל ביטון דה לנגה:

ממש בקצרה.

אייל ראובן:

בהקשר הרחב יותר, בהחלט נחוץ חניון האוטובוסים לתיירות.

ענר עוזרי:

מסכים מאוד.

אייל ראובן:

באמת. ובהקשר הזה אולי אותו חניון יכול גם לשרת את המבקרים שיחנו שם.

יעל ביטון דה לנגה:

הפרטיים.

אייל ראובן:

וייקחו. המחיר בחניה גם יממן שאטל וזה אם זה יהיה על ידי מחזיק פרטי.

ענר עוזרי:

זה רעיון אדיר.

יעל ביטון דה לנגה:

זה רעיון,

אייל ראובן:

ע"י מפעיל פרטי,

יעל ביטון דה לנגה:

טוב שעלה,

אייל ראובן:

אז אין פה עניין של תקצוב.

ענר עוזרי:

זה רעיון אדיר, באמת.

אייל ראובן:

בסדר? ולסיום, באמת משפט אחרון אני רוצה רגע לחזק, מה שיוני פה אמר הוא לא. כשהאוטובוס יורד אוטובוס לתיוור, יורד מהעיר, ורוצה להוריד בעין כרם, ואין סובה, והמפרצים שפנויים הם המפרצים בצד השני, אז הוא נאלץ לרדת עד צומת כרם, לחזור חזרה כדי להגיע למפרצים

הדרומיים, האלה. אתה מבין מה אני אומר? ואז שוב פעם לעלות למעלה, להסתובב חזרה כדי להגיע לחניון, לאוטובוסים, לתיור למטה. זאת אומרת, אנחנו גורמים להגדלה של ה - , של הטראפיק על חצי, נגיד חצי מהאוטובוסים.

יעל ביטון דה לנגה:

גם למעלה,

אייל ראובן:

יעברו שלוש חליפות של הכפר.

יעל ביטון דה לנגה:

שמי שבא מלמטה, ימשיך למעלה,

אייל ראובן:

על כביש שאין לו הרבה ספיקה.

יעל ביטון דה לנגה:

זהו, הוא הבין. אני רוצה להגיד שעוד ביקשנו ממך וזה ממש קטן. זה מפות, בגלל שזה מוקד תיירות מאוד סגור ובוועה כזאת, מפה גם בגן הציבורי ובכל מקום שאדם יראה אתה נמצא כאן ולאן. צבעוני, יפה.

ענר עוזרי:

בסדר, זה יהיה.

יעל ביטון דה לנגה:

וזה ממש חשוב, גם ביקשנו.

ענר עוזרי:

זה יהיה,

יעל ביטון דה לנגה:

תודה רבה רבה.

ענר עוזרי:

תודה רבה.

יעל ביטון דה לנגה:

חבר'ה תודה רבה לכם וסליחה שהייתי קצת קשוחה. לא הייתה לי. וישראל, איך קונסים אותי?
תודה לכולכם.

סיום הדיון